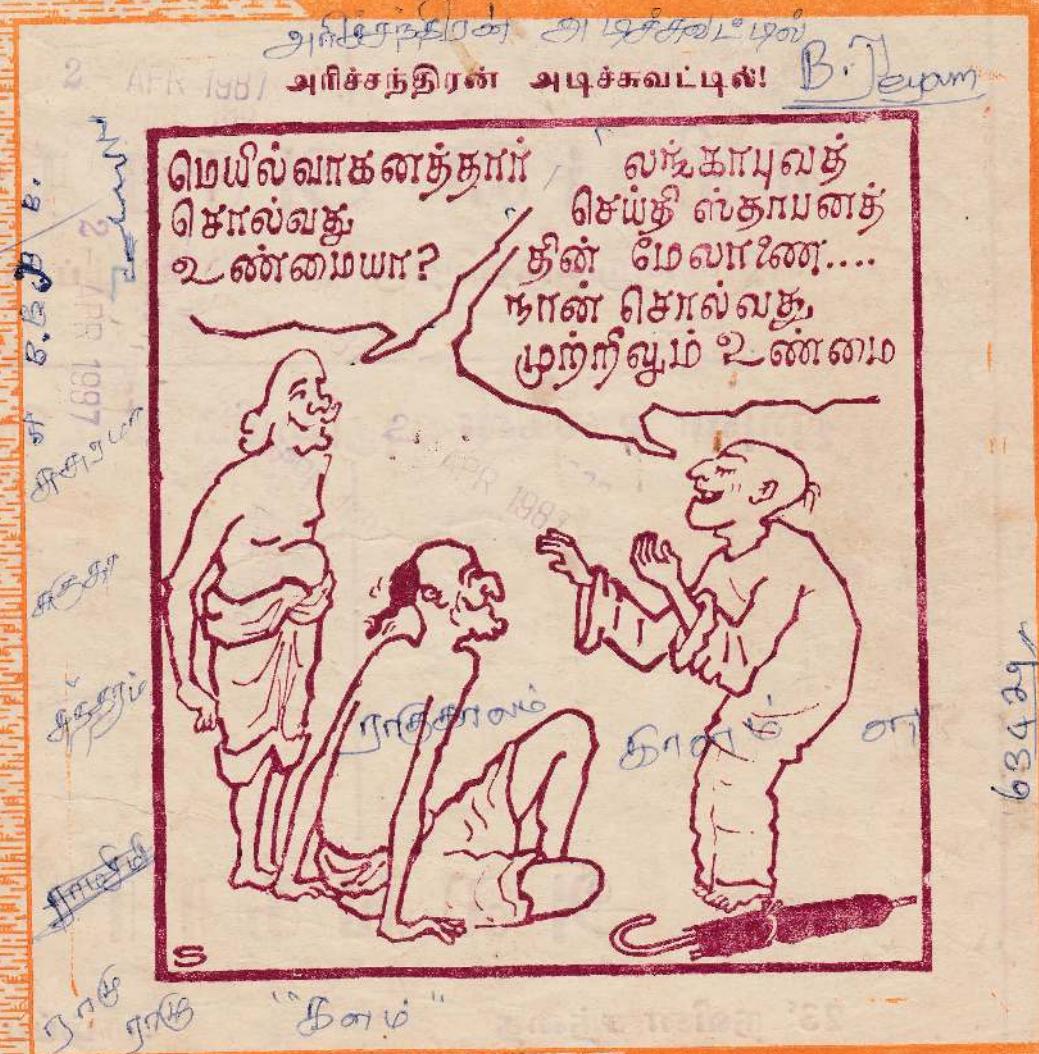

குறிச்சிலர்

தின 2 - APR 1981 2 - APR 1981

Double

ஆவணி

B.

அச்சுக் கூடுதலின் நவீன முனிதேடிகள்

ஏசி யன் அச்சுக்கூடும்

28, 3 ம் குறுக்குத்தெரு

யாழ்ப்பாணம்

ஐவுளி உலகின் புதுமைக் காட்சியகம்

அலங்கார்

23' நவீன சந்தை

யாழ்ப்பாணம்.

23744

நன்றி கொண்ற க(ா)ண்டம்

இனவாதத்தில் காயங்களால் வடியும் இரத்தம் எமது மண்ணில் ஹாறிக்கொண்டிருக்கின்றது. நானை எமது நன்னீர்க்கிணறுகள் செந்தீர்க் கிளருகளாக மாறிவிடுமோ என அஞ்சகின்றேழும்!

தனும்புகளா எமது பிறப்பிரிமை முத்திரைகள்? பெரும்பான்மை இனம் சிறும்பான்மை இனத்திற்கு வழங்கும் ஜனநாயகப் பரிசுகளா இந்தத்தழும்புகள்?

தமிழினத்திற்கு இந்த மண்ணில் வரலாறுண்டு. வரலாற்றைப் பறைகாற்றும் சிங்னங்களுமுண்டு. வரலாற்றுஉண்மையை எந்தச் சமாதி கட்டியும் முடிமறைக்க முடியாது.

இந்தமண்ணின் பூர்வீக புத்திரர்கள் தமிழர்கள். தேவநம்பிய தீசன் என்ற தமிழ் இந்து அரசனே புத்தமத்தை இலங்கைக்கு முதன் முதலாக வரவேற்றவன். மகாவமச நூலே தமிழ்மக்களை இந்த மண்ணின் வந்தேறு குடிகளென திரித்துக் கூறுகிறது.

சிங்கள மக்கள் அரிய கலைப்பாரம்பரியமுள்ளவர்கள். அவர்களின் கலைச் செல்வங்கள் காலத் தூசியால் மூடப்பட்டிருந்த காலத்தில் அவைகளைத் துடைத் தெடுத்து தூலங்க வைத்தவர் கலாயோகி ஆனந்தக் குமாராசாமி அவர்கள். உலகக் கலா மாமன்றத்தில் சிங்களைக் கலையையும் அரங்கேற்றினார். அவர் சிங்களக் கலைபற்றி எழுதிய எண்ணற்ற நூல்கள் கலை உலகின் அரிய பொக்கிஷங்கள்.

இலங்கையை சிங்கள், மூஸ்லிம் கலவரத்தில் இருந்து இரட்சித்தவர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் அவர்கள். முதலாவது உலக யுத்தத்தின்போது தனது உயிரைத் துச்சமென நினைத்து நீர்மூழ்கிக் கப்பல்களையும் தாங்கி பிரித்தாவியா போய் இனப்

பிரச்சினைக்கு வெற்றி கண்டு சமாதானப் பறவையாய் திரும்பியவர் இராமநாதனவர்கள். நன்றிக் கடனும் அவரைத் தேரிலேற்றி இழுத்தாரிகள். பாரானுமன்ற முன்றலில் சிலையும் எழுப்பினார்கள்.

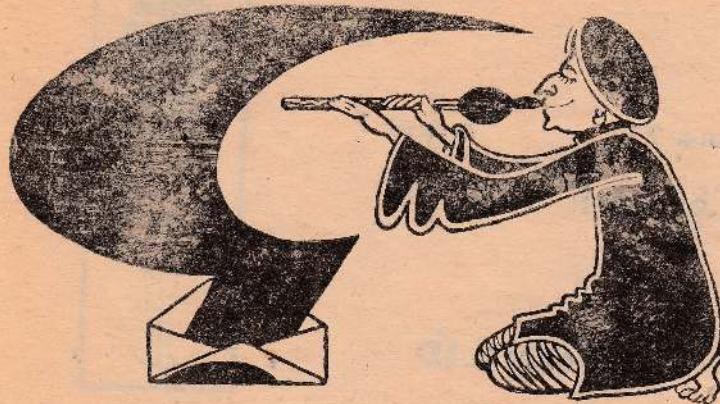
Honourable பாலசிங்கம் அவர்களும் இந்த மண்ணின் சுபீட்சத்திற்காக வாழ்ந்த மகான். மகாவலி கணகை இந்த மண்ணில் ஒடும் வரை அவரின்திருநாமம் அந்த ஜ்வதரங்கில் ஓவித்துக் கொண்டேயிருக்கும். அவரே மகாவலி கணகையைத் திசை திருப்பும் திருமந்திரத்தை முதலில் ஒதியவர். சிங்கள மக்கள் கண் எனப் போற்றும் ஆயுள்வேதம் மங்கி மறைந்த காலத்தில் அதற்குப் புத்தொளி கொடுத்து ஆயுள் வரம் கொடுத்தவரும் அவரே! சிங்கள மக்கள் ஆப்கானியரிடம் கடனில் ஆழுந்திய காலத்தில் அரசாங்க ஈட்டு வங்கியை ஸ்தாபித்து ஈடேற்றிய வரும் அவரே.

இலங்கை விளையாட்டரங்கிலும் வெற்றிவாகை ரூடி இலங்கைக்குப் புகழ் குடியவர்கள் தமிழர்கள். சதாசிவம், எதிர்வீரசிங்கம், ஆழிக்குமரன் ஆவந்தஸ் அவர்களின் சாதனைகளை உலகம் மறக்காது.

தமது அமைதியான உழைப்பால் தேயிலையின் தரத்தை யர்த்தி இந்த நாடிட்டிற்குப் பணம் வாரித் தருபவர்கள் இந்த தோட்டத்தில் உழலும் தமிழ்ப் பாட்டாளி மக்களே, அவர்களின் வியர்வையே இந்த மண்ணில் ஒடும். வாகனங்களின் ஏரிபொருள் என்று கூறுவது மிகையாகாது.

இந்த மண்ணின் உயர்வுக்காக வியர்வை சிந்தி விக்வாசமாக உழைத்தவர்கள் உடலிலிருந்து இரத்தம், சிந்துள்ளறது. நன்றி கொல்வது பாவம். ஆனால் நன்றி சொய்தவரைக் கொல்வது மகாபாவம்!

இந்த மண்ணைக் கண்மணியாக நேசித்து இமை போல் காத்தவர்கள் தமிழர்கள். ஆடிக்கலவரத்து கோரக்காட்சிகள் எமது கண்களிலிருந்து இமைப் பொழுதும் நீங்காது. நாட்டின் நேரத்தில் சிந்திய வியர்வை விலைத்தன், விழுச் செடிகளாக வளர்வதில்லை. அவைகள் ஒருநாள் சுபீட்ச விருட்சங்களாக வளர்ந்து நிழல்தரும், நாம் வளமாய் வாழ்வோம்!

★ சி. பாரமேஸ்வரன்.

புத்துர்

கே. மலகில் அனுகாபத்திற்குரியது எது?

ப. தாய் இல்லாத குழந்தை அனுகாபத்திற்கு ரிடது, அதிலும் தாயினுந்தும் காய்ப்பால் மறுக்கப்படும் குழந்தை.

□ □ □

□ சி. ஸிவம். அச்சுவேலி

கே. நாவலிலே பாத்திரங்கள் உயிர்த்துடிப்பு இல்லாதபோது?

ப. புத்தகம் பாத்திரங்களின் இடுகாடாகின்றது.

★ ★

★ த. செல்வக்குமார் நல்லூர்

கே. உலக வரலாற்றைச் சுருக்கமாகக் கூறும் மகுடியாரே?

ப. அன்று உலகம் மந்திரவாதிகளின் ஆளுமையில் இருந்தது பின்பு மந்திரம் ஜெகிக்கும் குருமாரின் ஆளுமையில் இருந்தது. இன்று தந்திரம் பேசும் அரசியல் வாதிகளின் ஆளுமையில் இருக்கிறது.

□ □ □

□ வாசன் புளியங்கூட்டு

கே. வெளை நால்திகள் ஏனைக் கருதுகின்றிகள்?

ப. கோயில் வீதியில் வாழ்ந்து கொண்டு அந்தக் கோயிலில் நம்பிக்கையில்லாது தூரத்துக் கோயிலுக்கு அருள் வேண்டிப் போய்வன்;

★ ★

★ சி. சிவநேஸ்வரி. உ.பூபிரிட்டி

கே. தமிழ்நாட்டு அரசியலில் காலம் கடந்தே ஞானஞாதையம் உண்டாகின்றது?

ப. அரசியலில் என்ன இலக்கத்திலும் ராணு பாரதியைக் கவிஞர் என்ற ஞானம் காலம் கடந்த ஞானஞாதையமே.

★ சி. சித்திரவேலி
கொட்டாஞ்சேனை

கே: ஏன் வீக்கஞ்சுக் கு அரசியல் வாதிகளின் பெயரைச் சூட்டுகிறார்கள்?
ப. மக்களை வீதியில் விட்டபடி யால்,

★ ★

□ ம. தனதேவன் துன்றுளை.

கே. தமிழ்நாட்குத் தனியே ஒரு குணமுண்டு. அது எது?

ப. தங்கத்தை மட்டும் உரைத்து உரைத்துப் பார்த்து ஏற்றுக்கொள்வான். மற்றதெல்லாவற்றையும் கண்முடித்தனமாக ஏற்றுக் கொள்வான்.

★ ★

● சி. திருநாவும். வேலைனை,

கே. நாட்டில் அறியாமை இருள் ஒழிக்க என்ன செய்ய வேண்டும்.

ப. நாட்டின் அறியாமை இருள் ஓட்ட ஒளியுள்ள உள்ளங்கள் பேரு ஓட்ட வேண்டும்;

□ □

★ சி. மார்க்கண்டு. வெள்ளவத்தை

கே. செல்வமா தியாகமா மேலானது?

ப. தங்கமிதாயடியின் கவடுகள் அழியும். தியாகியின் கவடுகள் அழிவதில்லை.

★ ★

● சி. புஷ்பராஜா. சுராவத்தை

கே. மனிதனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையிலுள்ள இடைவெளி யிரிவடைந்து கொண்டு போகின்றதே

ப. ஒம் மனிதன் உண்மையிலிருந்து தூரத்திற்குப் போகும் போது மனிதன் மனிதனிலிருந்து தூரத்திற்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறான்.

- சி. குமாரதாஸ் நீர்வேலி
- கே. வேணுகான இசைவேந்தன் மாணிலீஸ் மறைவு பற்றி உங்கள் கருத்து?
- ப. சின்னராம், கிம்புருடரும் சித்தரும் நந்தருவரும் தேவலோகத்தில் கச்சேரி செய்வதற்கு அவரை அழைத்ததால் அவர் அங்கே போய் விட்டார்.
- *
- செல்லி மணிமேகலீ, அச்சுவேலி
- கே. எவ்வள்ளு பாவழுட்டை கணமானது.
- ப. தாயான தெய்வத்தை வயோதிப் படத்தில் தன்னிலிட்டு, கோயில் திருப்பணி செய்பவனுக்கு நரகலோகத்தில் கொப்பறை கொதித்துக் கொண்டிருக்கின்றது.
- *
- சி. வட்டவேல் ஆவரங்கால்
- கே. தமது புனிதமான ஸ்தானத்திற்கு களாக்கம் கற்பிப்பவர் யாராக இருக்கலாம்?
- ப. கற்பிக்கும் ஆளியியர், மாணவர்களுக்குள் முகமன் பார்க்கும் போது தனது புனிதமான ஸ்தானத்துக்கு களங்காம் கற்பிக்கின்றூர்.
- *
- மு. தவம் காரைநகர்
- கே. குணமில்லாத பணமுள்ள மணமகளைத் திருமணம் செய்யலாமா?
- ப. தங்கத் தேரோன்று அச்சாணியில்லாத தேவிக் ஏறலாமா?
- *
- க- கணபதி வருணியா
- கே. எது மங்களமான சிரிப்பு
- ப. மங்கல நாண் ஏற்றிய கணவனின் உயிருக்கு ஆபத்து இல்லையென டாக்டர் கூறும் போது மனவிப்பிள்ளு முகத்தில் மலரும் சிரிப்பே மங்களமான சிரிப்பு.
- *
- ப. சிவஞானம் காரைநகர்
- கே. தமிழினம் இன்று தர்மத்தைக் காணவில்லீஸ், ப. ஓம்...மனுநீதி கண்டசோழனீச் சண்டோம், நீதியைக் காணவில்லீஸ், சிபிச் சக்கரவத்தியைக் காண்டோம். ஜீவகாருண்யத்தைக் காணவில்லீஸ்.
- கணேஷ். கொக்குவில்.
- கே. சிந்திக்கத் தெரியாத சிந்தனையாளன் எவ்வள்பா, அகதிமுகாயில் உயர்வு தாழ்வு பார்க்கும் சிந்தனைச் சிற்பி
- *
- *
- யூட் கொழும்புத்துறை
- கே. உழைக்காத கணவனை மீண்டும் மதிப்பானா?
- ப. உழைக்காத கணவனைப் போ போ என்பாள். முட்டையிடும் கோழியை வா வா என்பாள்.
- *
- சிவபாலன் தெல்லிப்பளை
- கே. மதத்தால் சமாதானம் காணமுடியுமா!
- ப., மதத்தால் சமாதானம் காணமுடியுமென்றே மதங்கள் தோன்றின. ஆனால் மதங்களே பெரும்பாலான யுத்தங்களுக்கு அடிப்படையாக இருந்தன?
- *
- *
- சி. ராகவன். மருதனுமடம்
- கே. நட்பு நிரந்தரமாக இருப்பதற்கு என்ன செய்யவேண்டும்?
- ப. கடன் கொடுக்கல் வாங்கல் நட்பைக் காடாத்தி விடும்.
- *
-
- ப. சிவஞானம் வரணி
- கே. அந்தியநாடு போன எமது வாலிப்பகல் பிறந்த மன்னைச் சிந்திப்பதுண்டா?
- ப. ஏனில்லை? சிலர் கல்பீயர் முன் கூலாக இருந்து கொண்டு எமது குடான் அரசியல் பிரச்சினை பற்றிப் பேசுகிறூர்களே.
- *
- *
- க. சுதர்ஸன்- மல்லாகம்
- கே. நாம் இன்று எப்படியான சமுதாய அமைப்பில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம்?
- ப. மனிதனை நரியாக்கும் சமுதாய அமைப்பில்;

அதி உன்னத சக்தி உணவு

லீவாகாரம்

- ❖ வளர்ந்துவரும் குழந்தைகட்கும்
- ❖ கர்ப்ப தாய்மார்களுக்கும்
- ❖ பாலுட்டும் தாய்மார்களுக்கும்
- ❖ போசாக்கு குறைவான குழந்தைகளுக்கும்
- ❖ ஏனைய யாவருக்கும் சிறந்த சத்துணவு

அரிசி-சோயா-உழுந்து மா RGQ Blend
 இது முன்கூட்டியே தயாரிக்கப்பட்ட ஓர் உபவணவாகும். இவ்வணவு பொரி அரிசிமா, வறுத்தசோயா மா, உழுந்தம் மா ஆகியவற்றினால் 65, 25, 10 என்ற விதித்தில் தயாரிக்கப்பட்டது. 100கி. பொரி அரிசி-சோயமாவில் 19.5கி. புரதமும் 400கி. கலோரி சக்தியும் அடங்கியுள்ளன. இதுகுழந்தைகளுக்கேற்ற சிறந்ததோர் சத்துணவாகும். இவ்வணவை போஷாக்கு குறைவான பிள்ளைகள், கர்ப்பினித் தாய்மார்கள், பாலுட்டுந் தாய்மார்கள் ஆகியோர்களும் 50—100கிராம் உட்கொள்ள வேண்டும்.

தயாரிக்கும் முறை

- 1 குழந்தைகளுக்கு; 1-3 மேசைக்கரண்டி. பொரி அரிசி-சோயா மாவினை எடுத்து, 1-2 தேக்கரண்டி சீனியுடன்கலக்கவும், சுடு தண்ணீர் அல்லது பால் சிறிதளவு இதனுடன் கலந்து களிபோல் கிளறவும், எந்த நேரத்திலும் இதனை குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்கவும்*
- 2 சிறுவர்கள், பெரியோர்களுக்கு; 2-4 மேசைக்கரண்டி பொரி அரிசி சோயாமாவினை 1-2 தேக்கரண்டி தெங்காய்ப்புவைச் சேர்க்கவும். (தெங்காய்ப்புவைச் சேர்ப்பதால் போஷாக்குச் சத்துக்கட்டுவதுடன் உருசியாவும் இருக்கும்) இதனுடன் சுடுதண்ணீர் அல்லது பால் சிறிதளவு சேர்த்து உருண்டைகளாகப் பிடிக்கவும் அல்லது களிபோல் செய்யலாம்.

அண்ணு தொழிலகம் இனுவில்

- என்ன பொடியன் முசி முசிப் பாடுகிறோன்?
- ★ உதுதான் இப்போதையில் “ முசிக் ”

நஞ்சா பொறுக்குதில்லையே!

அமரர் கல்கி எழுதிய அருமையான சரித்திரநலீனம் “ பொச் சிலின் செல்வன் ”. இந்த நலீனத் திலை காணப்பட்ட இரண்டு சின்ன விஷயங்களை இங்கே பார்க்கலாம்.

“ உலகத்திலே ராஜ்யங்களும் ராஜ்யங்களை ஆண்டமன்றர்களும் மறைந்துபோய் விடுவார்கள். ஆனால் தர்மம் எல்லோன்றைக்கும் நிலைத்து நிற்கும் என்பதற்கு இந்த போதி விருட்சம் நிதர்சனமாயிருக்கிறது ”

ராஜராஜசோழன் என்ற பட்டத்தோடு முடிகுடிக் கொள்வதற்கு முன், இளவரசன் அருள்மொழிவர்மன் பொன்னியின் செல்வன் என்ற பெயர்களையிருந்த பொழுதுதான் அநுராதபுரத்தில் மேற் சொன்ன வாக்கியத்தை வாய்மொழியாக அமரர் கல்கி கூறியிருக்கிறார்.

அவன் காலத்திலே இற்றைக்கு ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பு—போதிவிருட்சம் எப்படி இருங்கதோ நாம் அறியோம். ஆனால் இப்போ அதைச் சுற்றித் தங்கக் கம்பிகளால் வேலி போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். பொன்னிலங்கோ இருங்பு விலங்கோ தர்மம் இப்பொழுது விலங்கிடப்பட்ட நிலையிலேதானே இருக்கிறது.

போதிமாதவனே, நீதான் இன்னும் ஒரு பிறவீடுத்து இங்கே வந்து மீண்டும் இதைத் தர்மத்திப்பம் ஆக மலரச் செய்யவேண்டும், ஜயா!

இனி கூடுத்த சின்ன விஷயத்தைக் கவனிப்போம்

“ இந்த தெய்வத்தமிழகத்தைச் சோழநாடு, பாண்டியநாடு, சேரநாடு என்று பிரித்தார்களே! அவர்கள் பெரிய குற்றம் செய்தார்கள். அதனாலேயே தமிழகத்தில் வீராதி வீரர்கள் பிறந்தும் இந்தநாடு சோபிப்பதில்லை ” (3-44)

அருள்மொழிவர்மனுடைய வாக்கினாலேயே இதனையும் சொல்லுகிறார் அமரர் கல்கி

அதாவது தமிழிலூம் தொன்று தொட்டே கட்சியிரிந்து கட்சிக்குள் கட்சியாகி அழிந்து போகப்பிறந்தது தாட்டே என்றல்லவா என்னத் தோன்றுகிறது?

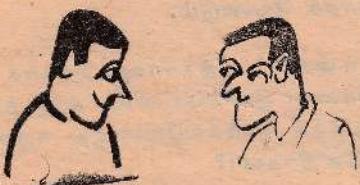
- கொடிது கொடிது தமிழ் னயப் பிறத்தல் கொடிது அரிது அரிது மீன் கொத்தி யாப்ப பிறத்தல் அரிது.
- உங்களென்ன பைத்தியமா...
- பைத்தியமில்லை...பசி... மீன் கொத்திக்கு கடல் வலயம் சட்டமில்லையே,
- . . .
- என்ன கையில் கசாயமா?
- ஓம் மரமஞ்சள்
- எதற்கு மரமஞ்சள்?
- இந்த கறன் பிடித்த மினி பஸ்லில் காயம் ஏற்பட்டால் குடிப்பதற்கு.

★   ★

SILENCE

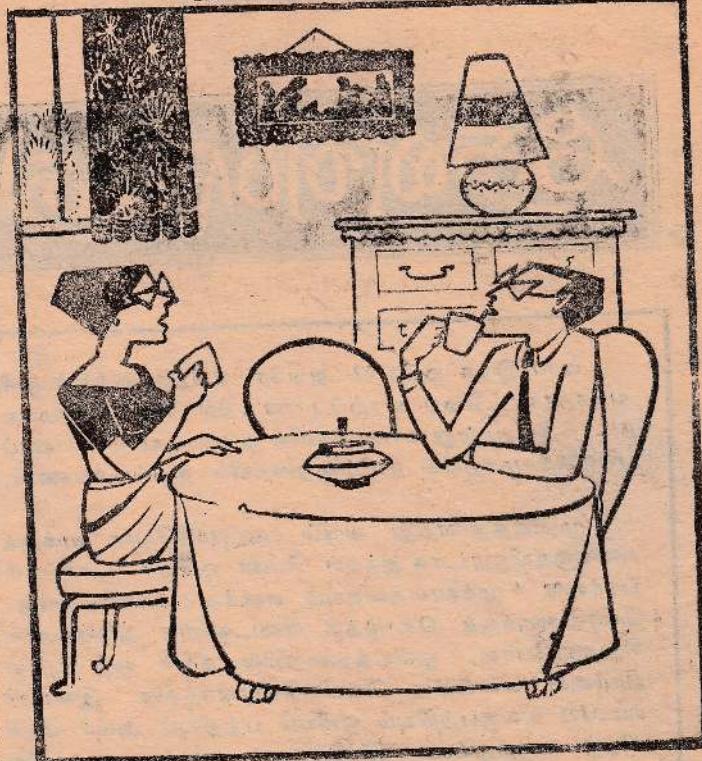
- மாணவர்களே... ஆசிரியர் ரீதிட்டியில் படிப்பித்த களையில் தூங்குகின்றார். தயவு செய்து அமைதியாய் இருக்கவா,

அதிபர்

- உங்களின்பிள்ளைக்கு என்ன வயது?
- ★ முத்தவனுக்கு பத்து இனைய வனுக்கு ஆறு
- எப்படிப்படிப்பு ஒடுக்கொதோ?
- ★ ஓ...ஓடுது மனிபஸ் ஓடுத முத்தவன் டிரைவர் இனைய வன் கொண்டக்டர்

Mrs. டார்டிமா ஹெர்ஷ்

Mr டா; டார்லிங் .... அந்த டம்பிடுநேயின் சம்விள் டேவ்டாசின் கல்யாணப் பேச்கவார் நெட எப்படி இருக்கு?

Mrs டா; அந்தப் பேச்சு வார்த்தை சிலோன் றப்பர் மாதிரி இழுபட்டுக்கொண்டே போகிறது!

Mr டா; டேவ்டாக்கு செவினில் செவ்வாயிருக்கு... அது இழுபடத்தான் செய்யும்.

□

(4-ம் பங்கத் தொடர்ச்சி)

இன்றைக்குள்ள நிலையில் எம்மவர்களிடையே எத் தனி நூட்டணி எத்தனை இயக்கம், எத்தனை போட்டி அட, அட!

“ தமிழன் என்றெரு இனமுண்டு தனியே அவர் கொரு குணமுண்டு” .....யாரையா இப்படிப் பரடிய கவிஞர்?

நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே இந்த நிலைகெட்ட மாந்தரை நிலைந்து விட்டால் ஐந்துதலைப் பாம்பென்பான்—அப்படி ஆறுதலை என்று மகன் சொல்லிவிட்டால் நெஞ்சு பிரிந்திவாா—பின்பு மூடுநாள் இருவரும் பகைத்திருப்பார் நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே.”

இந்தப்பாடலையும் புலவனாருவன் பாடித்தானே வைக்குவிட்டுப் போனான்.

போடா போ! பண்பாடு பலகாரம் என்றெல்லாம் என்ன பணியாரப் பேச்சு வேண்டிக்கிடக்கிறது நமக்கு சரம்பழுர்த்தி

நீண்டிழங்குமுது

யார் இச்ச ஓவியர்? அப்பேர் சமீபகாலத்தில் ஒரு மாதஞ்சாட்சியை யாழ்ப்பாணத்தில் வெற்றிகரமாக நடாத்திய மூன்று மாணவிகளில் ஒருவர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த்துறையில் சிறப்பு மாணவி.

முகிலைத்துளைத்து வரும் முழுமதியேன முக்குக் கண்ணுடியினாடாக அந்தப் பெண் ஓவியர் பார்க்கும் பார்வை 'முக்காலத்தையும் எனக்கு உணர்க்கியது. கேள்விகளுக்குக் கொடுத்த விடைகளோ அலைகடவில் சிறுதுளிபோல, ஓவியத்துறையில் நான் ஒரு புதிய பார்வை என்பதை வெளிக்கொணர்ந்தன இடையை டையே உலகுபற்றியும் ஓவியம் பற்றியும் அவர் தெரிவித்த கருத்துக்கள் இப்போதும் எனது காதுகளில் ரீங்களித்துக் கொண்டே இருக்கின்றது, இதோ அவரின் செவ்வி;

கே. யாழ் பாடிப் பரிசு பெற்ற இம்மண்ணில் இரண்கு அளிக்கப்படும் முதன்மை ஓவியத்துக்கு அளிக்கப்படவில்லை, உங்களே ஓவியத்துறைக்கு ஈர்த்த காரணிகள் என்ன?

ப. எனது தாயும், தந்தையரும் குழு உள்ள உலகுமே என்னை ஓவியராக உலகிற்குக் கொண்டுவந்தது. அரிவரி படிக்கும் போதே நீ என்னினியருக்கா, அவ்வது டாக்டருக்கா படிக்கப் போகிறோய் எனக்கேட்டும் குழந்தீஸ் எனக்கு இருக்கவில்லை, எனது தாயார் தையற் கலையில் வல்லவர், ஓவியத்தை உணரும் வல்லமை உடையவர், தகப்பனார் முற்பொக்குவாதி இதனால் எனது வாழ்வில் தனிமனித சுதந்திரத்தை இன்மையில் நன்கு பெற்றேன்று இதனால் உலகின் இயற்கையை நன்கு வரையும் வல்லமை எணக்கு வளர்ந்தது. நான் வரையும் ஓவியங்களைச் சேகரித்து உதாப்தங்களின் பின்பு எனது அங்மா என்னிடம் தந்தார். அதை இன்று பார்த்த போது நானு இதை வரைந்தேன் என பிரமிப்பு எணக்கு ஏற்பட்டது. எனவே தாய் தந்தையா எண்கு தந்த ஆசியும், ஆஸ்தியும் என்னை நல்ல ஓவியராக ஆக்கியது.

கே. எமது, சமுதாயம், பரதநாட்டியம், சங்கீதம் தையற்களை என்பனவற்றுக்குக் கொடுக்கும் முக்கியத் துவத்தை என் ஓவியத்திற்குக் கொடுக்கவில்லை.

ஓவியர்.
செவ்வி அருந்ததி சபாநாதன்
அவர்கள்

அளித்த செவ்வி

செவ்வி கண்டவர்:
சித்திரபானு

ப. நாம் ஆடுவதும் பாடுவதும் காதகாக என்ற மஸ்திஷ்கை இதற்குக்காரணம். கூடிய ரை கில் மற்றவையினப்பொருளாகதாரத் துறையில் மின் ஸ்டாஃப்ஸ் டும் என்ற மதிஞாவால் எமது மன்றாலீக் கண்டு அந்தக்குழுநிலைகள் செப்போது புரட்சிகர தீவாராட்டத்தால் மழுங்கடிக்கப்படுகின்றன. எனவே கண்ணிர்க்கதைகள் துளிர்விடும் எமது மன்றாலீக் கூவியத்துக்குப் புதிய மதிப்பு ஏற்பட்டுவருகின்றது. அதை நாம் கட்டி வளர்க்க வேண்டும்:

கே. உங்கள் சந்தோஷத்திற்காக ஓவியங்கள் வரைகின்றீர்களா இல்லையெனில் சமூகத்திற்கு ஏதும் நல்ல கருத்தைச் சொல்லவேண்டிய கருத்தில் ஓவியங்கள் திட்டுகின்றீர்களா?

ப. ஒரு ஓவியமே, கலைஞர், கலைஞரை முதலில் இயற்கையை வியந்தே-அதற்கு அப்புறமாகத்தான் அதனைச் சமுதாய ஏற்ற தாழ்வுகட்டுப் பயணபடுத்தும் பக்குவம் பெறுகின்றன.

காலியம் படைத்த கம்பனே முதலில் இயற்கை யையே பாடிவதற்கான் நானும் இயற்கை என்ற வகைப் பையே முதலில் வரைந்து வந்தேன். பின்பு தெருக்காததை எனது ஓவியத்தில் வரைந்து வைத்தேன். ஒருமுறை இன்னொருஒவியராவை நிர்யலாவுடன் விதி பில் சென்று கொண்டிருந்தபோது கலிஞர் வைரமுத்

தவிஸ் "வானுமதன் நானுகின்றுள்" என்ற கவிதை அடிகள்" என காதுகளில் விழுந்தன. அந்த ஏற்பாட்டையே நான் ஒவியமாக்கிய போது பலரின் பாராட்டு தல்கள் கிடைத்தன:

பரந்த பல்கலைக்கழகச் சபை என்னிடம் உக்கப் பார்வையை வளர்த்துவிட்டுள்ளது. எனவே எனது ஒவியங்கள் எதிர்காலத்தில்தான் கூடுதலாகச் சமூகத் தின் இன்ப துண்பங்களுடாகப் போகவேண்டும் எனக் கருதுகின்றேன்.

இதுவரை இங்கு நடந்த இனக்கெடுகளைச் சுற்றி வரைவதற்கு எனக்கு எண்ணங்கள் இருந்தன. ஆயினும் இவற்றை வரைந்து எங்கு வைப்பது?

கே. பல கலைஞர்கள் இசையைபயின்று விட்டு தமது வாத்தியக் கருவிகளை தூபிபட வைத்துவிட்டு தாரத்தே விலகி நிற்கிறார்கள். நிங்களும் உங்களது தூரிகையை விட்டு தூரவிலகிவிடுவார்களா?

ப. என்னைப் பொறுத்தமட்டில் இவ்விருவு கை விட்டு விடுவது எப்பது நடவடிக்கை தமிழ் இலக்கியத்திலும் பார்க்க எனது உணர்வுகள் ஒலியத்திற்கு உள்ளேயே ஊடுருவி நிற்கின்றன.

கே. நிங்கள் மதிக்கும் நல்ல ஒவியர்கள் யார்?

ப. இருவரைக் குறிப்பிடலாம் முதலாவது அமிரதா ஷேகில் என்ற பெண் ஒவியர் பஞ்சாப்பைச்சேர்ந்த வர். மற்றவர் பிக்காசோ-

கே. பிக்காசோவில் உங்களைக் கவர்ந்தது என்ன?

ப. ஒலியத்தை இலகுபடுத்தி அதற்கெனத் தவிடுத்தை வழங்கியவர் பிக்காசோ. தனது படத்தையே பலவேறு கே. ஜங்களில் வரைந்திருப்பார் பிக்காசோ. சிலர் அப்படம் பிக்காசோ அல்ல எனவும் மறுப்பார். இருப்பினும் ஒரு மனிதனின் அங்களின் ரசபாவங்களால் எவ்வாறு மாற்றம் அடையும் என்பதை உலகுக்குக் காட்டியவர் அவரே:

கே. உங்களுக்கு ஒவியம் கற்றுத்தந்த ஆசிரியர்களிடம் விடைமாக நிங்கள் கற்றுக்கொண்டது என்ன? ப ஒனிய ஆசிரியர் திரு. மாற்கு அவர்கள் நவீன ஒவியர். பலவிடங்களில் கலர்களை அப்பி விடுவார். இது தேவைதானு என என்னுவது உண்டு. ஆனால் நாங்களும் அதை வரையும் போது அந்த இடத்தில் கலவரப் பேர்ட்டது சர்தான் என்பது புரியவரும்! நவீனபாணி ஒவியங்களில் போக்குவரை அவரிடமே அறியமுடிந்தது.

கே. சிரித்திரன் மூலம் ஒவிய ரசிகரிக்கட்டு நிங்கள் கூறும் செய்தியென்ன?

சிரித்திரன் ஆசிரியர் கண்காட்சியில் கலந்து கொண்டு உதவியதே எமக்குத்தெம்பு அளித்த மாதிரியே,

இனம் கண்காட்சிக்கு மதிப்புக் கொடுத்து "தேவைபாழுது" ஹடாக் பலரை மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தி உள்ளார். எங்கள் ஆசிரியர் மாற்கு அவர்களையும் செவ்வி கண்டு அவரைச் சிறப்பித்துள்ளார். சிரித்திரன் இந்தப் பணியில் புனிதமாக இடத்தோடுப் பிடித்துக் கொண்டுள்ளது.

வெறும் மாரிதர்கள்

நாற்கந்தியில் ஒரு மூலையில் நின்றவன்னோட் அவன் வானத்தை பார்த்தபடி ஏதோ சிந்தனையில் நின்றுள்ள அவனருகில் நின்று அவனது சிந்தனையைக்கினரினால்.

அவனது இடது பக்க வீதியில் வந்த வேற்குருவுகள் அவனருகில் நின்று அவனது சிந்தனையைக்கினரினால்.

இருவரும் சமூகமாக ஒருவர் பிரச்சனையை மற்றவர் பகிர்ந்து பரஸ்பரம் அவனவாகிக் கொண்டார்கள்.

சந்தியில் இன்னெரு வீதியால் வந்த இன்னெரு வான் அவர்களுடைய சம்பாஷணையில் கலந்து கொண்டான்.

மூன்றாவது வானத்தை கொண்டதும் சம்பாஷணையில் ஏராண்பாடுகள் தொன்றி பேச்சு தர்க்கமாக மாறியது.

அவர்களது குரல்கள் வீதியில் உச்சல்தாயியில் ஒலிக்கவே ஆங்காங்கே சனம் நிழல்கீறு அவதா விக்கத் தொடங்கியது. அவர்கள் பார்வையாளர்களை கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை. இதேசமயம் சந்தியில் மற்றிருக்க பாதையால் வந்த வேற்குருவன் அவர்கள் தர்க்கத்துள் புகுந்து கொள்ளவே அவர்களிடையே குழப்பம் அடிக்கமானது:

கூச்சன்-குழப்பம்-அடிதடியில் தொடங்கியது பார்வையாளர்கள் குமிந்து கொண்டார்கள் சற்றுநேரம் ஐங்கந்திட்குள் என்ன நடந்தது என எவ்வகுக்கும் புரியாமல்கூடிய....

கலைந்து கென்ற கண்கட்டத்தின் இடத்தே விழுந்த இரத்தம் வழியாக்கிடந்த முதலாமவனை அனுகி அவனைத்துக்கிண்டிட்டபடியே ஒருவன் கேட்டான் "என்னப்பா பிரச்சனை....?"

நெற்றியில் வழிந்த இரத்தத்தை சேட்டின் முனையால் துடைத்தபடியே அவன் கொள்ளுவான்...!" ஒன்றும் இலை இன்னட்கு மழைவருமா வராதா என்று யோசித்துக்கொண்டிருந்தேன்..." என்றபடியே மீண்டும் வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்தபடி தனக்குள் முழுமுனுத்த வண்ணம் போய்க் கொண்டிருந்தான் அவன்.

இவனுக்குள் ஏதோ தோன்ற வானத்தைப் பார்த்தபோது -பங்குனிமாத வெய்யில் அனல் ஓட்டி யில் கொட்டும் வண்ணம் குரியன் உருகி வழிந்து கொண்டிருந்தான்.

இவனுக்கா தலை சுற்றி தள்ளாடியபடியே நிழலை தடி நடக்கலானால்.

ராதேயன்,

ஜோக்கிட்டிலீ சேலைகள்

தங்க நகை

- என்னுடைய மிஸ்வி ஸ்ரீவி பிக் கார் ஒட்டப்பந்தயத் தில் பங்கு பற்றினால் முதல் பரிசு பெறுவாள்.
- அப்போ கார் சிலோவாக ஓட்ட தெரியாதா.
- ஏனில்லை. நகைக்கடை வீதி யில் மிக மிக சிலோவாத் தான் ஒட்டுவாள்.

★ ★

கணவன்: எங்கே சிவத்தரோஜாச் செடி திடெரன மஞ்சள் ரோஜாப் பூக்களாகப் பூக்கிறதே:

மனைவி சத்தம் போடாதெயுங்க ரோஜாச் செடியின் கீழ்த் தான் திருடர்களுக்குப் பயந்து எவ்வு நகைகளைத் தாட்டனான்

இருவர்: பாரி வாடிய முல்லைக் கொடிக்குத் தங்கத் தேர் சந்த கலை கூறினீங்க எது களுக்குத் தங்கமான ஒலக் கிய இதயம் என்னுடைய சகோதரியும் சமுத்துக்கு ஒரு மஞ்சள் கயிறு கூட இல்லாமல் வாடுகிறோன்... நீங்கள் உதவி செய்தால் நல்லது.

பேச்சாளன்: என்னிடம் என் னப்பா இருக்கிறது உதவி செய்வதற்கு

இருவர்: ஒரு பொம்பிளைப் பிள்ளை கரைசேருவதற்கு உங்கள் கள் களுத்திலிருக்கும் தங்கச் சங்கிலியைத் தந்து உதவில்லை என்ன?

பேச்சாளன்: தங்கச் சங்கிலியைத் தரச்சொல்லிக் கேட்கி றியா... உனக்கெள்வை பைத்தியமா.

இருவர் உங்கள் இலக்கியம் சாத்தான் வேதமோதிய கலை தான்.

ஆரோக்கியத்திற்கு செலவிடும் செல்வக், ஆயுள் காக்கும் முதலீடு கல்ரோக் நிவாரண மருந்துவகைகள் எம்மிடம் உண்டு

விடு உடல் உறுதிக்கு

* போஷாக்குச் சத்துக்கள்

* டானிக் வகைகள் எஸ்லாங் எம்மிடம்

நிதானவிலையில் பெற்றுக்கொள்ள விழயம் செய்யுங்கள்

கவிதை பார்மஸி

959, கே. கே. எஸ். வீதி

யாழ்ப்பாணம்.

தட்டாதெரு சந்தி

சூ சிரித்திரான்
கிறுக்கூது

களத்து நூல் —

* சுதாராஜ்

மயிலன்னையைக் காணவில்லை!

இதிவேதான் படுத்திருந்தார்... விடுந்தையில் படுத்தபாய் விரித்தபடி இருக்கிறது... ஆளைக்கானோம்! எங்கே போயிருப்பார்... இந்த இரவு நேரத்தில்?

விருந்தையில் எனது படுக்கையிற் கிடற்றவாடே விழிகளாற் கழு வித் தழூவி முற்றுத்தைப் பார்த் தேவ வெளியே இருளில் மறைந்து மறைந்து ஓர் உருவும் அசைவூர் போற் தெரிகிறது அங்கே என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறோர்... மயிலன்னை? நல்ல உண் விப்பாகக் கவனித்தேன் அட, அது மயிலன்னையில்லை—மரம்! மங்கலான நிலா வெளிச்சத்தில் காற்றில் மரம் மங்கலான நிலா வெளிச்சத்தில் காற்றில் போலத் தோற்றமளிக்கிறது.

வாசநுபதியில் நாய் படுத்திருக்கிறதா என எட்டிப்பார்த்தேன்—விட்டிலிருந்து யாராவது இரவில் வெளியே இறங்கிப்போனால் நாயும் பிறகாலே போய் விடும் திரும்ப வந்து அவர்கள் படுத்த பிறகு தான் அங்கே படியிலே படுத்துக் கொள்ளும்—நாய் அங்கேதான் கிடக்கிறது. அப்படியானால் மயிலன்னை வெளிபோயும் போகவில்லை... உள்ளேயும் இல்லையென்றால் ஆனாலும் என்ன நடந்திருக்கும்?

அம்மாலை எழுப்பி விஷயத்தைச் சொல்லவாமா என என்னினேன் அம்மா... எவ்வித... அங்க அசைவு கருமின்றி... ஒருபக்கம் சரிந்த வாக்கில்... நல்ல உறகம் போன்றுகிறது— எத்தனைநாட் கெட்ட உறக்கமேர்க்கூடாது!

“தமிழ்... உன்னை நினைக்க நினைக்க ராவு ராவாய் நித்திரையில்லையா!”

“சும்மா... களைக் கொசிச்க மன்னை யைய் போட்டு உடைக்காதையுங்கோ... நான் அரசாங்க உத்தியோககாரன் என்று அத்தாட்சி காட்டினால் பிடிக்கமாட்டார்கள்!”

அம்மாவுக்கு ஆறுதலுக்காக இப்படிச் சொல்லுவேன். பிறியாரசு உத்தியோகத்துக்காக கிளிநொக்கி வந்தவன் நான். மிகுதி நேரத்தில் விவசாயத்தில் ஈடுபடலாம் என்ற என்னத்தில் கிளிநொக்கியிலேயே காணிவேண்டி வீடு கட்டி ஸ்த்ரமானவன்.

‘நல்ல கதை பேசினும்... உன்றை வயகில் எத்தனை பெடியளை அவங்களும் அரசாங்க உத்தியோககாரர் தானே... பிடிச்கக் கொண்டு போனவங்கள்... பிறகு எல்லை கதி என்னமும் தெரியாது!’

நடுச்சாமங்களிலும் இருள் அகலாத விடியப்புற நேரங்களிலும் தேடுதல் வேட்டை... நடக்கிறது. இதனால் அம்மாவுக்கு உறக்கமில்லை—எனது வயத் நல்ல பதமான வயகு! அம்மா எனக்காக கண்ணளில் என்னையை ஊற்றிக் காத்திருப்பாள் அடிக்கடி படிலைப் பக்கம் போய் ஏதாவது அசைக் கெஞ்சபடு கிறதா என்று பார்த்திருப்பாள், நான் உறங்கும் பொழுதெல்லாம் அவள் விழித்திருப்பாள்.

இதனால் அம்மாவின் நித்திரையைக் குழப்ப மனம் வரவில்லை. இன்னும் சற்று நேரம் பொறுத்திருந்து பார்க்கலாம்.. மயிலன்னையின் கதி என்னவென்று!

மயிலன்னை எனக்கு நெடுநாட் பழக்கமுடையவரல்ல. நீர்ப்பாசனத் துணைக்களத்தின் ஓர் அபிவிருத்தி வேலைத்திட்டத்தில் நாட்சம்பள அடிப்படையில் சேர்ந்து சில நாட்கள் வேலை செய்தவர். அந்த சில நாட்களின் அபர் சிறந்துதொழிலாளி எங்பதைக் கவனித்தேன். எனது தோட்டக்குல சில வேலைகள் இருந்தன அதற்கு இவர் தான் ஆமானஆள் எனத் தோன்றியது... விசாரித்தேன்.

“மயிலன்னை... எப்படிச் சுகசெய்திகள்... வேலைகள் எப்படிப் போகுது?”— எனக்குக் கீழ் வேலை செய்பவர்களின் சுகநலன்களில் நான் மிகவும் ஆக்கறை உள்ளவன் போல முகத்தை வைத்துக் கொண்டேன்.

“நல்லமுங்க!”

“இந்தவேலை... இத்தக் கிழமையோடை முடிந்திடுமே... அதுக்குப் பிறகு என்ன செய்யப் போற்றிகள்?”

“ஏதாச்சம்... செய்யனுங்க... சும்மா இருந்தா முடியங்களா?”

“அதுசரி... நீங்கள் எவ்விடம் உணர்?”

“வவுனியாவுங்கி!”

“சொந்த இடமா,”

“நாங்க .. மலைநாட்டிலருந்து... கலவரத்தோட வந்து வவனியாவில் குடியேறினவங்க!”

“பிறகு.. என் இந்தப்பக்கம்?.. ஏ பண் சா தி பிள்ளைகள் எவ்வாம் இருக்கா?”

“ஒன்றுங்க!”

“என்னப்பா... இது! மற்றுக்களுக்கு ரெண்டா எல்லாருக்கும் ஒரு பொம்பிளைதானே?”

“அடு... நீங்க ஒன்னு! நான் புள்ளையைச் சொல் ருஹேங்க... பய... அம்மாக்காரியோட அங்கிட்டுத் தான் இருக்கான்... நாட்டு நிலைமைகளால் அங்கிட்டு புழைபுக் கெட்டுப் போச்சங்க... அதுள்ள பட்டினி போடேலுமா?... ஏதாச்சம் பாக்கலாமேன் நுதான் இந்தப் பக்கமா...”

“என்ன செய்யிறது... கடவுள் எங்களையெல்லாம் இப்பிடிப் போட்டுச் சோதிக்கிறார்...” என்ப் பெரு மூச்செச்சிறிந்து மெளனம் அனுஷ்டித்தேன். பிறகு எனது விஷயத்துக்கு வந்தேன்;

“என்ற தோட்டத் திலை... கொஞ்ச வேலை இருக்கு... செய்யுங்கோவன்... என்ற வேலையுட முடிஞ்ச மாதிரி.. உங்களுக்கும் ஏதாவது கிடைச்ச மாதிரி.. அதுமுடிய வேறை எங்கையாவது வேலை சந்திச்சால் எடுத்துத் தாறன்!”

“நல்லமுங்க!”

மயிலன்னை என்னேடு வீட்டுக்கு வந்தார். மூன்று வேலைச் சாப்பாடும் கொடுத்து வீட்டிலேயே தங்கியிருக்க ஒழுங்கு செய்தேன். ஐந்து நாட்களாக கொத்து வேலைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்.

வீட்டுக்கு வந்த அங்கே நன்றாக ஓட்டிவிட்டார் பிறக்கி ஆளமாதிரி இல்லாமல் கன் வீடு போலப்பழகு வார். ஏதாவது ஒரு பிரச்சினையை நானும் அ மா வும் அலகிக் கொண்டால் தானும் அதற்குள் நுழைந்து கொண்டு அபிப்பிராயம் தெரிவிய்பார். எனது அறைக்குள் நான் நுழைந்து வீட்டால் அவருக்கு வந்து இன்னெலூரு கதிரையில் அமர்ந்து ஏதாவது புத்தகத்தை எடுத்து அதில் மூந்திவிடுவார் கதிரையில் அட்டனக்காலிட்டு அமர்ந்தவாரே... “அம்மா.. ரீ கொண்டு வாங்க!” என ஓட்டர் கொடுப்பார்.

“இவனுக்கென்ன... மூலைப்பிச்கோடா தம் பி... வேலைக்காரனெண்டால்... வேலைக்காரன் மாதிரி யெலோ இருக்கவேணுமா?...” என மெஸ்ஸிய அந்திச்சியுடன் அம்மா, சிலவேளைகளில் என்னிடம் குறைப் பட்டுக் கொள்வாள். மயிலன்னையின் இன்னும் ஜில்

இயல்பான செய்கைகள் அவர்கள் அம்மாவுக்கு சந்று எரிச்சலையுட்டின என்பதையும் கவனித்தேன் —

சாப்பிட அமர்ந்தல்டாக் மூக்கு மூட்டப் பிடிப் பார். ‘அம்மா இந்தக்கறி சரியிக்கொ— அதுக்கு உப்புக் கானுது— இதைப் பளி இல்லை— நெடுகலும் தூஷை கறியைச் சாப்பிடேலாது... நாளைக்கு இறைச்சி காமை யுங்கோ’ என, இப்படி ஏதாவது சாப்பாட்டைப் பற்றி மிக உரிமையோடு விர்மிப்பார். சாப்பிட அமர்ந்து வி டால் வாயைப் பொத்திக் கொண்டு அம்மா பிரோவிவதை சாப்பிட்டுவிட்டு எழுகிற பழக்கம் எல்லு வழக்கம். என்னேடு அவர்கள் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தில் அப்மாவுக்கு தாங்காமல் இருந்திருக்கும்;

‘நீ குடுகிற இடம்தான்... அவனைன் அவன் வன்றை இடத்தில் வைக்கவேணும்... இவன் ஆள ஒரு பேயன் போல இருக்கு... மனிசரோடை என்ன மாதிரிக் களதக்கிறதென்டு தெரியாதவன்.. வீடு வாச மூக்குள்ளை கண்டபடி தீரியிருக்க... என்னத்தைக் கொண்டு துலைவானே தெரியாது!’

இதையெல்லாம் கேட்டு... மெஸ்ஸிய சிரிப்போடு போய்விடுவேன் அம்மா சொல்வதற்கு எதிர்நியாயம் பேச எனக்கு விருப்பமில்லை. அதை ஒத்துக் கொள்ள வும் சம்மதமில்லை. மயிலன்னை கொஞ்சம் வித்தியாச மான குணசித்திரம்தான். சொல்லப் போனால்... அந்தக் குணசித்திரம்தான் நான் அவரிடத்தில் கூடிய சாடு பாடு கொள்ளக் காரணமாயுமிருந்தது— வேலையென்று இறங்கின்ட்டால் முட்டுத்தகவான் வேகத்தில் செய்வார். நூல் பிசுகாத வேலை. பொய் களவில்லாத தொழிலாள் என்பதால் அவரிடத்தில் ஒருவித மரியாதையும் இருந்தது.

இப்பொழுது இந்தமனுசன் எங்கே போய்த் தொலைந்திருக்கும் எனக் குழுமபினேன், அம்மா சொல்வது போல அவர் மூளை பிசுகியவர்தானே? அங்கு அவரது முகத்தை முறித்து அம்மா ஏதாவது சொல்ல அதனால் அவர் என்னிடமும் சொல்லாமல் கொள்ளாமல் போயே போய்விட்டிருக்பாரோ?

எனக்கு அம்மாமேற்தான் கோபம் வந்ததும். மயிலன்னையை வீட்டுக்குக் கூட்டிவந்த அங்கே அவரது முன்னிலையிலேயே “தம்பி... இந்தக் காலத்திலே ஊர் பேர் தெரியாதவன்களை.. வீட்டுக்குள்ளை கொண்டு வந்து வைக்கிறது நல்லதோ?” என ஆட்சேபித்தான். அப்பொழுது நான் அம்மாமேற் சினங்கொண்டேன் இப்பெருமுது...

ஆசிரியர்! வாய்மை என்றால் என்ன?

மாணவன்: விப்ஸ்டிக்கார்.. அதுதான் வாய்மை.

சற்றும் எதிர்பாராத விதமாக மயில்ளை... எனது அறைக்குள்ளிருந்து வெளிப்பட்டார் விடுந் தைக்கு வந்து என்னையும் அம்மாவையும் இருப்பித் திரும்பிப் பார்த்துவிட்டு தனது படுக்கையில் படுத்துக் கொண்டார்!

தேடுதல் வேட்டைக்கென பட்டாளம் வரும் அசுகை தெரிந்தால் பின்பக்கமாக ஒடிசீல்லங்களில் மாட்டிட்டுக்கொள்ளாமல் மறைந்து விடலாம் என்பதற் காக்த்தால் அறைக்குஞ்சு உள்ளே படுக்காமல் வெளி யே விருந்தைவில் படுத்திருக்கிறாம் மயில்ளையும் எங்களோடு படுத்திருந்தவருக்கு அறைக்குள்ளே என்ன வேலை?

அவரது சிறிய பணப்பையும் கில உடுத்தினிகளும் எனது அறையிலேதான் இருந்தான். அதற்காசலும் அவ் அறைக்குள் அடிக்கடி போய் வரும் பரிச்சயம் அவருக்கு உண்டு. அறையில் எப்பாதும் ஒருவரிக்கண ஈராம்பு ராவிளக்காக ஏறிந்து கொண்டிருக்கும். மீண்டும் கடிதம் எழுதுவது போன்ற காரணங்களுக்காக அறைக்குள் போயிருக்கலாம் என என் மனதை ஆறு தலைடைய முயற்சித்தேன்... ஆனால் கடிதம் எழுத ஒரு நேரகாலமில்லை இந்த நேரத்திலா?

அப்படியானால்...

ஓ! விசயம் புரிந்துவிட்டது! இம்மாதத்துக்குரிய எனது சம்பளப்பன்றதை இன்று எடுத்திருப்பதே. இரவு ஏழுமணியைப் போல மயிலண்ணையும் அறையில் இருந்த பொழுதுதான்... பணத்தைக் கொண்டுவந்து என்னை மேசைலாச்சியில் வைத்தேன்.

"இண்ணைக்கு சம்பளம் போட்டாங்களா? என்று கேட்டார்.

"ஓமோம்... சம்பளம் எடுத்தான்... இப்பிரச்சினைகள் எண்டு சம்பளக் காசையும் செக் ஆகத்தான் தர்ஜூங்கள்... அதை மாதத்திற்குக்கு ஒவ்வொரு கடையாய் திரிஞ்சு... அதுக்கொடு கொயிகள் குடுத்து எத்தனை பிரச்சினைகள்..."

"உங்களுக்கு சம்பளம் கமார... எவ்வளவுங்க கெட்டக்கும்?"

கொண்டேன் மயில்லை அதைக் கேட்டு பெற முச்செறிந்தது போலிருந்தது. பிறகு தனதுபணமுடைப்பற்றியெல்லாம் சொன்னார். தனக்கு இவ்வளவு பணம் கிடைக்குமென்றால் ஒரு பிரச்சினையுமே இருக்காது என்றார்.

ஒருவர்: என்ன: எவ்வாச்சு கறியும் அதி கார மாக இருக்கிறதே!

சர்வர்: அதுதான் ஐயா அதிகாரப்பரவலாக குவதென்பது.

அதிமதுரம்

இருட்டு ராஸ்கள்! உண்ணை நான் நம்பியது எவ்வளவு தப்பாகப் போய்விட்டது. பணத்தை நான் என்னையை பொழுதும் ஸாச்சியிலே வைத்த பொழுதும் ஓர் அப்பாவியைப் போலப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாயே அதை இப்பொழுது எடுத்து தனது பையிலே போட்டிருப்பார். விடிந்ததும் விடியாததுமாக எழுந்துபோய் அந்தப் பையைக் கைப்பற்ற வேண்டும்.

இதற்குப் பிறகு எனக்கு நித்திரை யாாமல் இருந்தது. ஒரு கள்ளன் வீட்டுக்குள் இருக்கும் உணர்வு ஒருவித பயத்தையும் நெஞ்சில் ஏற்படுத்தியது இந்த இரா நேரத்திலே எழுந்து எதையும் விசாரிக்கும் துணிவும் வரமறுத்தது. எவ்வாவற்றிற்கும் மேலாக அம்மா ஒக்கு இது தெரியவந்தால் இப்பொழுது நாலு வீடு களுக்குக் கேட்குமளவுக்கு குளறத்தொடங்கினால் என்ற எண்ணையும் எண்ணைக் கட்டுப்படுத்தியது.

இரவோடு இரவாக ஆள் மாறிவிடாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என எண்ணைக்கொண்டு, மயில்லை ஜெனையை நோட்டம் விட்டவாறே உறங்குவது போல் பாசாங்கு செய்து கொண்டிருந்தேன்.

ஆனால்... சற்று புராத்தில் உண்மையிலேயே கண்கள் சொருகி உறங்கிவிட்டேன் போலிருக்கிறது.

எனது இடதுகாலில் யாரோ பிடித்து இழுப்பது போல உள்ளுணர்வு தட்டியது. கால்களை அவுக்கெல இழுத்தேன். ஆனால் பிடிவிடுப்படாமல் மீண்டும் இழி கப்பட எனது உறக்கம் கூறிந்தது; உடனே கால்களை உதறியலாறு தடித்துப்பதைத்துக் கொண்டு எழுதேன்.

எனது காலமாட்டிற்கு, நனது படுக்கையிலிருந்து வெழுந்து வந்து... என் காலைப்பிழித்து இழுத்தது... அப்மா!

“சுத்தம் போடாமல் இருா” என அம்மா சைகையால் எனக்குத் தெரிவித்தாள். இரவு படுக்கும் வரை அம்மா நல்லாத்தானே இருந்தாள். அதற்குள்ளே என்ன நேர்ந்தது? பகட்டம் அடங்காமலே அம்மாவின் பக்கமாக அமர்ந்தேன்.

மிக இரகசியமான ஏரவில் “தமிழி... இவன் மயிலு...” என அம்மா எதோ கறுவதற்கு வாயே உக்க நான் மயிலன்னையின் படுக்கையைப்பார்த்தேன் மயிலன்னையைக் காணவில்லை!

“கன்ன ராஸ்க்கல்!” என உறுமிக்கொண்டு எழுந்தேன். எங்கவுட்ட கடைப் பணம். அது இது எல்லாம் எனது சம்பளப்பணத்தில் நாளைக்குத்தான் தீர்க்க எண்ணியிருந்தேன், ‘எவன் கொண்டுதொலைஞ்சிருப்பாலே!’— எனது கையைப்பிழித்து அம்மா அமர்த்தினான்.

“உவன்... முளைப்பிச்சுக்காறு எண்டு சொன்னால் தம்புரூயில்லை. இப்ப நடக்கிற கூத்தைப்பாரன்... அப் போதை பராண்டு மனிபோலை வெளியிலை இருங்கிப் போனான்... ஒண்டுக்கு ரெண்டுக்குப் போருங்க்கும் எண்டு நிலைக்கால்... முத்தத்திலை நின்டு மேசத்தை.. மேசத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு நிற்கிறோன்... விசரர் பையித்தியக்காரர் மாதிரி அங்காலையும் இஞ்சாலையும் நடக்கிறுன்.. பிறகு இருந்தாப்போலை.. அறைக் குள்ளை நுழைந்தான்!..”

“அறைக்கை இருந்து வந்ததை நானும் கண்டுண்டு!”

“கேளன்... நித்திரைமாதிரி பார்த்துக்கொண்டே கீட்டந்தன்... இவன் அறைக்குள்ளாலை வந்து உழங்கி பிரண்டு கொண்டு கிடைந்தான்... இருந்தாப்போலை பிறகும் முத்தத்துக்கு இறங்கிப்போனான். பழையமாதிரி மனித்தியாலக் கணக்காய்... வானத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்டிட்டு... பிறகு விறு விறு எண்டு அந்த அறைக் குள்ளை நுழைந்தான்... ஆன் இப்ப உள்ளுங்குத்தான்!”

“இஞ்சை விடுங்கோ!” என நான் எழுந்தேலே. மயிலன்னையை இரண்டில் ஒன்று பார்த்துவிட்டுத் தான் மறுவேலை— ஆவல் அம்மா என் கையைப் பிழித்து இழுக்க எழுங்பிய வேகத்திலேயே விழுந்தேன்.

கொஞ்சம் பொறு மையாய் இரடா தம்பி... அவனைப் பார்த்தால் பேய்ப்பிழச்சவன் மாதிரி யும் இருக்கு... கையில் ஆப்பிழுந்தாலை மாட்டிப்போடு வன்... போகாதை!

“அந்தானுக்கு விசருமில்லை... ஒண்டுமில்லை... ஏதாவது சுறுட்டிக்கொண்டு ஓராசலாமெண்டு பாக்குது. என்றால் சம்பளக்காசு என்றால் ஆங்கல் தெரியும் என்னை விடுங்கோ... அவரைக் கவனிக்கிறேன்!”

“கன்னன்டால்... பிறகு ம் அடே அறைக் குள்ளை மினக்கெட்டால்... முத்தத்திலை வெள்ளி பார்த்துக்கொண்டு நிக்கமாட்டான்... இண்டைக்குப் பறுவமெல்லை... கணத்தநான்!... அதுகான் ஆங்கு உச்சத்திலை நின்டு ஆட்டுது பேசாமல் டு விடஞ்சுதுப் பூளை அனுப்பிவிடு!”

இதைக் கேட்க எனக்கு மூளை குழப்பம் பாலிருந்தது. அம்மா சொல்வது கூட சரியாக இருக்கலாம் மேலஜ்வாச்சியில் உள்ள பண்ணத்தை எடுக்கவண்டுமானால் இவனாவு நேரம் மினக்கெட்டத் தேவையில்லைத் தான் அப்படியானால்... அம்மா சொல்வது சரியானால் மயிலன்னை அறையுள்ளிருந்து எந்நேரமும் வெளிப்பட்டு வரலாம்... வந்து முன்னே இருக்கும் கதிரையைத் தூக்கி என் தலையில் விளாசலாம்...

“அப்ப... படுப்பம்... என்ன?” என அம்மாவிடம் சொன்னேன்:

படுக்கையை வியர்வை நீண்தத்து பேய்ன உண்மையான ஒரு சாமான் இருக்குமோ என்று மனம் ஆட்டம் கொண்டது நல்ல உறக்கத்தில் டு சில ந் பகல் எங்கோ பேய் பிசாசுக்களைக் கண்டு போல் குரைக்கத் தொட்டுக்கினி. பின்னர் இரு வமதிக்கு ஊளையிட்டலை. பேய்களைக் கண்டாற்றான் ந யகள் உள்ளையிடு : என பாட்டி சிறுவயதில் சொல்வித்தந்தக்கைத்தான் லிக்வரூபம் எடுத்துக்கொண்டு வந்த வை

அந்த நேரமாகப் பார்த்து மயிலன்னை மீண்டும் அறையிலிருந்து வெளிப்பட்டார். வந்த வீசிலையே படுத்துக்கொண்டார். ஒரு நிம்மதிப் பெருமூச்சு என்

காதலி: நாட்டுமக்கள் இவைகளைத்தில் இறக்கிறீர்கள் என்ற கவலையில் கண்ணீர் வடிக்கிறீங்களா?

காதலன்: இல்லை ஆடி மாதத்தில் கல்யாண நாள் இல்லையே நாம் கல்யாணம் செய்வதற்கு என்ற கவலை!

விடம் வெளிப்படுமானாரே... இரும்ப எழுந்து... அமர்ந்து... எனது படுக்கையை நோட்டம் விட்டார்! நான் கண்ணொ இறுக்மாக முடினேன்

பின்னார் சொல்லி ஈத்தது போல தீடுகிட்டு விழித்தேன் விழித்ததுமே மயிலன்னையில் படுக்கை யைப் பார்த்தேன்.

மயிலன்னையைக் காணவில்லை.

அந்த வேகத்திலேயே அர்மாவின் படுக்கைப்பக்கம் பாய்ந்தேன். “அம்மா... அம்மா!”— நெஞ்சு பட படக்க எழுப்பினேன்.

“மயிலன்னையைக் காணயில்லை... இதுக்கு ஒரு முடில் காணுமல் விடமாட்டன்... ஒண்டில் அவர் அவ்வது நான்!” என ஆக்ரோஷம் கொண்டு எழுந்தேன்.

“தம்பி... நில்லடா... நில்லடா”

அர்மா பின்னேல் ஒடிவர நான் அறைப்பக்கமாக (வீர) ஆவேசத்துடன் சென்று.. வாசலில் சட்டெள (வீர) நின்றேன்: ‘எதுக்கும் ஒருக்கால் எட்டிப் பார்ப்பம்!

ஆன் இல்லை அறையில் நுழைந்து எனது சம்பளப் பணத்தைப் பார்த்தேன்— அது அப்படியே இருக்க பணத்தைப் பார்த்தேன்— அது அப்படியே இருக்க வொரு அறைகளாக ஒருவரை ஒருவர் பிடித்தவாறு மயிலன்னையைத் தேடினேன். ஆனால் ஆளைக் காணக் கிடைக்கவில்லை. காசம் களவு போகாதபடியால்... அர்மா சொன்னது போல அவருக்கு ஏதாவது பிசு இருக்கும் என நம்பினேன்.

பிறகுதான் கவனித்தேன் வாசற்படியில் நாயையும் காணேம். “நாயையும் காணயில்லை... ஆன் வெளி யிலைதான் போயிட்டார்” என்றவாறு படியால் இறங்கினேன். ஆட்டக்காவடிக்குக் கயிறு பிடிப்பது போல அர்மா என்று கையைப்பிடித்து இழுத்தவாறு பிஸ்னால் வந்தான்; “கையிலை.. ஆப்பிடிறதாலை மாட்டிப்போடு வான்... கவனம்!”

இரு கொட்டன் பொல்லையும் கையிலெடுத்துக் கொண்டு— ‘அவர் என் தலையில் போடுவதற்கு முன் அவர் நான் அவர் தலையில் போட்டுவிடலாம்,— தேடுதல் வேட்டையைத் தொடங்கினேம். எங்காவதுமயிலன்னை தெஸ்பட்டால்... கொட்டனையும் ரோர்ச்சில்லட்டையும் போட்டுவிட்டு வந்த திசையில் திரும்ப ஒடுகிற பயம் கால்வை ஆட்டிக்கொண்டிருக்க... தேடுகல் வேட்டை நடந்தது!

முதலில் கேற்பக்கமாகப் போய்ப் பார்த்தோம். பூட்டப்பட்ட படலை அப்படியே பூட்டுடன் இருந்தது.

பின்னர் பின்பக்கமாக வளவுக்குள் நடந்தோம்... ஒவ்வொரு ஆட்கள் குந்திக்கேள்ளிடிருப்பது ஓபால் வெட்டி எரிக்கப்பட்ட காட்டுமரங்களின் குற்றிகள் தொற்றுமளித்தலே. எனது கையில் இருப்பது கொட்டலைக் கூலாமல் ஒரு துவக்காக இருந்தால்... குந்திக் கொண்டிருக்கும் அந்தமரங்களின் கதி என்னவாயிருக்கும் என்று சொல்லத் தீவையில்லை. ரோர்ச்சுளியை முன்னை பாச்சியபடி மெல்ல... மெல்ல... முன்னேறினேம்:

“ஸ்ரஷ்ச... ஸ்ரஷ்ச...”

“தம்பி!... தம்பி!... நில்லடா... ஏதோ சத்தம்!

அம்மா சொல்லு முன்னாரே நான் நினரு விட்டே காதுகளைக் கூர்ந்து கேட்டேன்...

“ஸ்ரஷ்ச... ஸ்ரஷ்ச... ஸ்ரஷ்ச்”

மேற்கொண்டு நடக்க முடியாமல் கால்கள் பின்னை. எனினும் ஒரு நிர்ப்பந்தத்துக்குட்பட்டது போல கால்களை முன் நோக்கி இயக்கினேன்.

அதோ...! தோட்டவரம்பில் நாம் படுத்திருக்கிறது. நிலா வெளிச்சத்தில்... கத்தரிக்கஸ்ருகளுக்கு பாத்திகட்டும் வேலையில் மயிலன்னை ஈடுபட்டிருக்கிறா! மண்வெட்டி மண்ணைக் கோலக்... கோலக்... கோல, ஸ்ரஷ்ச... ஸ்ரஷ்ச... ஸ்ரஷ்ச்!

ஒருவர்: தம்பி... அகதிமுகாங்கள் உள்ள நாட்டில் உந்தப் பாட்டைத் தயவுசெய்து ஒலிபரப்பாதை.

ஒலிபரப்பாளர்: எந்தப் பாட்டை

ஒருவர்: கல்யாண சமையல் சாதம் காய்கறி கரும் பிரமாதம் என்ற பாட்டை

“எனது குழம்பிய மூலையை ஒரு நிலைப்படுத்தி “மயிலன்னேய்!” – ரோர்ச் ஓளியை அவர்மீது பாய்ச் சினேன்.

குனிந்து மண்வெட்டியைப் பிடித்து நிற்றநிலையிலேயே... தலையைமட்டும் நிமிர்த்தி ஒரு பார்ஸை பார்த்தார். அட்டகாசமான ஒரு சிரிப்பில் பற்கள் தெரிந்தன.

நான் ஒடுவதற்குத் தயார்! எனக்கு முன்னே அம்மாவும் தயாராக நிற்பது தெரிந்தது; “கையிலை மண்வெட்டியோடை நிக்கிருஷ்... கவனம்!”

கால்களை உசார் படுத்திக் கொண்டே... “மயிலன்னை... உதென்ன வேலை?” என்றேன்.

“நல்ல நிலவு தானுங்களே?”

“என்னப்பா... வேலை செய்யிறதுக்கு ஒரு நேரகால மில்லியா?”

“எங்கிட... அளிலை... நிலை வெளிச்சத்திலையெல் ளாம்... வேல செஞ்சு... நல்ல பழக்கமுங்க!”

எனக்கு எரிச்சலெற்பட்டது—

“அது... உங்கடை ஊரிலை... இஞ்சை என்னைச் சுட்டுப் போட்டிவாங்கள்... வரங்கோ... வந்து படுங்கோ!... விடிஞ்சாப் பிறகு செய்யலாம்!

மண்வெட்டியைத் தூக்கிக்கொண்டு அவர் எங்களை நோக்கி நடக்கத்தொடங்க நாங்கள் விரைவாக வீட்டுடைய நேரக்கி நடந்தோம். மயிலன்னை நாடிடன் விளையாடிக் கொண்டு முற்றத்துக்கு வந்தார்.

அவரைப் பார்த்து... “என்ன வேலையன்னை... இந்த நேரத்திலை?” — அம்மா அவர் பற்றிச் சொன்ன விசயமாக எனக்கு இன்னும் சந்தேகம் இருந்தது.

“தூக்கம் வரல்லீங்க!”

“நல்ல... புதினமப்பா... பகல்முழுக்க வேலைசெய் யிற நீங்கள்... உடம்பு அசதியாயிருக்கும்.. வடிவாய் நித்திரை வருமே?” — அவர் கூய உணர்வோடு தான் இருக்கிறார் அல்லது ஏதாவது ஆட்டுசிறதா? என அறியும் ஆர்வம் எனக்கு!

“உடம்பு அசதிதானுங்க... ஆன நம்ம சம்சாரம் இது பெறுமரசமுங்க இன்னைக்குப் பறுவம்..... கனேத்தாள் தானுங்களே?... வயித்து நோ எடுத்திருக்கு மேன்னு ஒரு உள்ளுணர்வு.. சொல்லிச்சு. தனிய இருக்கிறவ ஒரு அவசரம் என்னுடா என்ன செய்வா?

பாவம்!... எப்படியாச்சும் போக னும்... என்னு தோணிச்சு ..

உங்கிட்ட வேலையையும் ஒத்துக்கிட்டஸ் முடிக்கா மல் ஓராறும் சரியில்ல... இத்தெய்வல்லாம் நெனைச்ச நெனைச்சத்தான் தூக்கமில்லை, நின்னு.. நின்னு யோசிச்சுப் பாத்தா!... அப்புறம் உங்கட அறையில் போய் பொல்தகங்க வாசிச்சன்... ரெண்ணு முனு தடவ இப்படியே செஞ்சும்.. தூக்கம் தான் வந்த பாடில்லை ..

“அதுக்கப்புறந்தான்... தீர்மானமா தோட்டத்தில் இறங்கின்ன. இப்ப புடிச்சேன்னு.. காலை பத்துக்கி வேலை பாத்தி கட்டி முடிச்சிறுவன்.. அப்புறம் ஊருக் குப் போகலாமேன்னு தான்...!

மயிலன்னைக்கு முன்னால் நான் சருங்கிப்போக, எனக்கு முன்னால் அம்மா சுருங்கிப்போக... அவரை எங்களால் அளக்க முடியாதிருந்தது

-- யாவும் கற்பனை --

தையல் கலைக்கு அழகுதரும் தரமான உரமான நூல்கள்

- சி முயல் மார்க் பருத்தி நூல்
- சி எவரஸ்ட் பொலியஸ்டர் நூல்
- சி ஸ்பீட்மாஸ்டர் பொலியஸ்டர் நூல்
- சி DAM மார்க்ளம் ரோய்டரி நூல் நீண்டகாலம் உழைக்கவல்ல எமது உறுதியான தயாரிப்புகளை பாவியுங்கள்:

சம்பியன் திரட்

மனுபக்சறிங் கம்பனி

100, புதிய சோனகதெரு,
கொழும்பு 12

வைரமுத்துவுக்கு அகில இந்தியப் பரிசு

கடந்த வருடத்திற்கான அகில இந்திய சிறந்த திரைப்படப்பாடலாசிரியருக்கான விருது கவிஞர் வைரமுத்துவிற்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இங்கைய சுமிழ்த்தி ரைப்படப் பாடலாசிரியர்களில் கவிஞர் வைரமுத்துவேகமும், விவேகமும் மிக்க ஒரு கவிஞர் என்று கூறினாலும் அது மிகையானதல்ல.

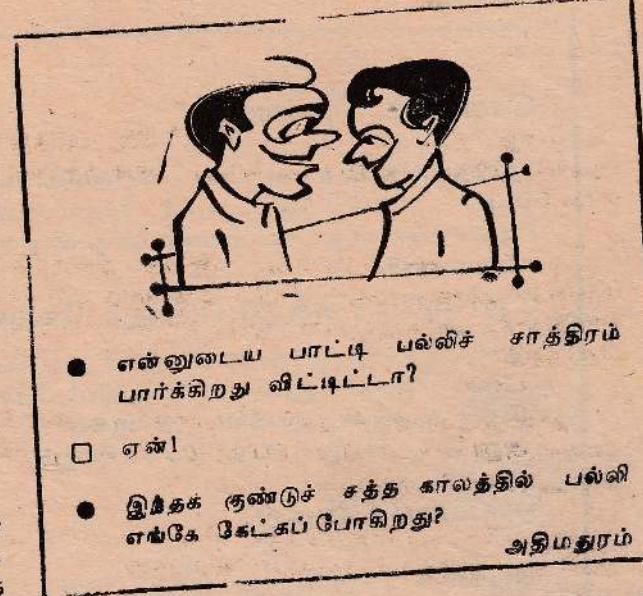
கவிஞர் கண்ணதாசனுக்குப்பின் திரைப்படப் பாடகளை அதிகமாக எழுதிவருபவர் வைரமுத்து. கவியரசரின் மறைவுக்குப்பின் கவிஞர் வாலிதான் அந்த இடத்தை நிரப்ப முயஸ்வார் என்று எதிர்பார்க்கப் பட்டது ஆனால் கவிஞர் வாலியின் தன்னம்பிக்கை ஆலாத்தானமையும் வைரமுத்துவின் திறமையும் வைரமுத்துவை நன்றாகவே வளர்த்துவிட்டது என்று சொல்லாம்.

கவிஞர் வாலி, கவியரசு கண்ணதாசன் செல்வாக்கோடு இருந்த காலங்களில் அவரைப் போலவே பாட்டெழுதினார். பின்பு வைரமுத்துவின் பிரதேவத்தினால் நிலைகுலைந்து வைரமுத்துவின் பாணியிலேயே தனது பணியைச் செய்து வருகிறார். இதனால் வாலி இப்பொட்டியில் தானுகவே தோற்று ஒதுங்குகிறார்.

இன்றைய அரசுவைப் புலவர் புலமைப்பித்தன் முத்துவின்கம், ரி. ராஜேந்தர், நா. காமராஜன் போன்றேர் பலபாடல்களைச் சிறப்பாக எழுதி வந்த போது மூலம் வைரமுத்துவின் வேகம் இவர்களிடம் காணப்படவில்லை. கங்கை அமரன், ரி. ராஜேந்தர் போன்றே பாடல்கள் சில மிக்கிறப்பாக, இருக்கின்றன. ரின் பாடல்கள் இசை, நெரியாளுகை என்ற துறை ஆனால் இவர்கள் இசை, நெரியாளுகை என்ற வைரமுத்துகளுக்குள் புகுந்து விட்டதால் இன்று வைரமுத்து விற்குப் போட்டி இருப்பதாகவே தெரியவில்லை.

வைரமுத்துவின் இளமையும், அவர் பல்கலைக்கழக நாட்களில் கலந்து கொண்ட பலதரப்பட்ட கவியரங்களும், அவருக்கு கவிதை எழுதும் வேகத்தையும், விவேகத்தையும் பெரிதும் வளர்த்துவான்னன.

கவிஞர் காலைநிதி, கவிஞர் கண்ணதாசன் உவமைக் கவிஞர் காலைநிதி போன்ற பிரபல கவிஞர்களாடு கவியரங்குகளில் கலிபாடி தனது புகழையும் திறமையையும், தன்னம்பிக்கையையும் ஒருங்கே வளர்த்திருக்கிறார் வைரமுத்து.

- என்னுடைய பாட்டி பல்விச் சாத்திரம் பார்க்கிறது விட்டிட்டா?
- என்!
- இதைக் குண்டுச் சுத்த காலத்தில் பல்விளக்கே கேட்கப் போகிறது?

அதிமதுரம்

புதுக்கலிதைத் துறையில் தங்க்கொத் தனியிடம் பிடித்து, பல புதுக்கங்களும் வெளியிட்டிருக்கிறன். அதனால் இவரது சினிமாப்பாடல்களிலும் புதுக்கலிதைத் தாக்கமே அதிகம் காணப்படுகின்றது.

வைரமுத்துவின் பாடல்களைத் தரம் பிரிப்பது மிக ஏற்பாடுவேலே. இரண்டு மூன்று, புதுக்கலிதைகள் சேர்ந்து ஒரு சினிமாப்பாடலாகத் தெரிந்தால் அது வைரமுத்துவின் பாடலாகத்தான் இருக்கும்.

இருந்த போதிலும் அவரது சில கற்பனைகள் மிக அழகாக வெளிவந்திருக்கின்றன. தமிழ்த் திரைப்படத் துறையில் சிலவித்தியாசமான பாடல்களை அவர் தந்து கொண்டிருக்கிறார் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை.

“இது ஒரு பொல்மாலைப் பொழுது” என்ற அவரது முதல் திரைப்படப் பாடலிலே ஒரு கற்பனை இப்படி அமைத்திருந்தது.

“வானம் எனக்கொரு போதி மரம் நாளும் எனக்கது சேதி தரும்”

போதி மரத்தின் கீழ்தானே புத்தர் ஞானம் பெற்றது. அது இப்படி வடிவெடுத்திருக்கிறது.

“வானமகள் நானுகிறீன் வேறு உடை டூனுகிறீன்.”

ஒரு மாலை நேரத்தை இப்படி வர்ணித்த நாயகி நன்றாகவே இருக்கிறது. காத்தூப் பாடும் போது

“விழியில் விழுந்து இதாம் நுழைந்து

செயலகச் சேவ

தமிழ், ஆங்கிலத் தட்டச்ச, ரேணி யோவேலை களும் சுதைத் தொடர்புகள் தொடர்பான ஆலோசனைகள் உட்பட சகலவிதமான செயலகச் சேவைகளும்

தொலைபேசி சுத்தப்படுத்தும் சேவ:

தூசி, அழுக்கு, தூர்நாற்றும், நீங்கி தூய்மையுடனும் மெருகுடனும் தொல்லையற்றும் தொலைபேசிக் கருவிகள் இயங்கிட, திணைக்கள் அனுப்பிடுவது செயற்படும் சேவையாகும்

திருமணச் சேவ:

திருமணம் நிறைவேற்றும் வரை எவ்வித கட்டணமும் அறங்கிடாது கண்ணியமான முறையில் தொடர்பு கொள்பவர்களின் தேவைகளுக்கும் விருப்பத்திற்கும் அமைய கல்யாணப்பொருத்தங்களை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதையே நோக்கமாகக் கொண்டு இயங்குவது.

அஞ்சல் வழி ஆங்கிலக் கல்விச் சேவை

இங்கிலை மூலம் மாணவ மாணவியர் பல்தறைகளிலும், பணிபுரிவோர் அயல்நாடு செல்ல விரும்புவர்கள், அறிவை விருத்தி செய்ய விரும்புவர்கள் ஆகிய அனைவரும் வீட்டிலிருந்த தற்றுக் கொள்ளலாம்.

தரகு முகவர் சேவை:

கணி, வீடுவளவு, கடைகள், கட்டடங்கள், பாவணைப் பொருட்கள் ஆகியவற்றை விற்ப பவர்களுக்குத் தரகு முகவர்களாக செயற்படுவர்.

பிராயணச் சேவை:

வெளிநாட்டுப் பிரயாண ஒழுங்குகள் பயண ஆலோசனைகள் ஆகியவற்றுடன் கடவுச்சிட்டுத் தொடர்பான சகல வேலைகளுக்கும் உதவுவதொடு மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்கு வேலைவாய்ப் படனான பிராயணங்களையுப் பூர்ந்து செய்து தருவாம்.

தரமான சேவைகள் - குறைவான கட்டணங்கள்

மலரி சேவி சஸ்

(வெலிந்டன் சந்திக்கு அருகாமையில்)

37 (351) மணிக்கூட்டு வீதி,

தொலைபேசி: 22762

யாழ்ப்பாணம்

மந்திர விளக்குப் போல் உதவும் மஸ்ரி சேவைஸ்

உரிசில் கலந்த உறவே'' என்று பாடுவதும் நயமான வரிகளோ.

“புயல் வரும் வேலையில்
பூர்த்துச் சுயவரமோ”

என்ற கற்பணையும்,

“முகிலினங்கள் அழுகிறதே
முகவரிகள் தொலைந்தனவே”.
முகவரிகள் தொலைந்தத்தனால்
அழுக்குமோ அதுமாதுமோ

என்ற கற்பணையும் மிக நன்றாகவே அமைந்துள்ளன. ஒரு தாயில் பெருமையைப் பாடும் பாடல்களை நின்

“தாய்விழி அழுகால் குரியன் அழுமே.
பாறைகளும் கசிந்திடுமே”

என்ற வரிகளும் நல்ல உணர்வு மூர்வமான நிதிகளோ, ஒரு தத்தவப்-பாடலிலே

“என்வீட்டுக் கண்ணுக்குட்டி
என்னெடு மல்லுக்கட்டி
என்மாரபில் முட்டுத்தி கண்மனி”

என்று பாடுகிறார் வெராமுத்து. மல்லுக்கட்டுதல் என்பது சிராயியச் சொல், மல்லுக்கட்டு செய்தல் என்பதன் கிராம வழக்கு. இது “வளர்த்த டா மார்பிலே பாய்ந்தது” என்ற பழைமாழியின் நல்ல வடிவமாக இப்பாடல் வரிகள் அமைந்திருக்கின்றது.

இன்னொரு பாடலிலே காதலி வள்ளின எழுத்துக்கள் கொண்ட சொற்களைப்பாட காதலன் பாடுகிறான்

“மெல்லினங்கள் பாடுகண்ணே
வல்லினங்கள் வாய்விக்கும்”

என்று வல்லினம் பாடினால் வாய்வலிக்குமாம் காதலனின் அக்கறை எப்படி இருக்கிறது

கவிஞர் வெராமுத்துவின் பாடல்களில் காணப்படும் பெருங்குறை அவரது பாடல்களிலே வரிக்கு வரி தொடர்பு இல்லாமல் இருப்பதுதான். கற்பணையையும், கவிதை அமைப்பையும் கருத்தையும் மனதில் கொண்டு வைரமுத்து பாடல் எழுதினால் அவரால் திரையுலகில் நிச்சயமாக நின்று நிலைக்க முடியும்.

இசைக்காக, இனையராஜாவின் வற்புறுத்தலுக்காக சிலபாடல்களை வெறுஞ்சொல்லால் ஆக்கியிருக்கிறார் வைரமுத்து: ஆனால் இப்பொழுது அவரது போக்கில் சிறிது மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது:

உருமீதாராயண கவியும், மஞ்சதாசிலம், பட்டுக் கோட்டை கவியான சுந்தரமும் கவியராச சண்வாதா சனு ஸாயலகி பிடித்து இடத்தை வைரமுத்துவும் பீடிகள் தொலைத்துமியின் காலத்கால் அரியாத் பாடல் கலைத்தர அவர்கட்டுயமாக மூயல் வேங்கும் அவர் மூயல்வார் என்றே நம்புவாம்.

* நகர் என்ற பெயர் எப்படி வந்தது?

□ நகரும் உண்மூலடையாசார், இப்போ இந்த ஜூலைக்குதலாவயம் பொன்னான் நகர் கோட்டை அருகாமையை விட்டு பின்னோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறதல்லவா.

எல்லைப்புற காந்தி

மலைவாசல் என்ற வரலாற்று ஆசிரியர்களால் வரவேகிக்கப்படும் இந்தியாளின் வடமேற்கு எல்லைப் புற ராகானமுதான் அந்தமாபனிதரின் பிறப்பிடாச். தஞ்சாவரலாற்றில் அதை பக்துனின்தான் அல்லது பட்டனின்தான் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இந்தய சுதந்திரப்போரில் தேசவிடுதலைக்காசப் பெரும் துண்பங்களோ அறுவித்தார். சிறந்த தெப்பவக்தர். சர்வ சமய சமரஸ் நோக்குடையவர், சேவையே வாழ்க்கையில் குறித்கொள்கூக்க கொண்டவர் ஆண்டவனிஸ் தொண்டால் பாரதம் இரண்டாகப் பின்வரப்பட்டின் இப்பொழுது பாகிஸ்தானின் பிரலை, தனது நாடான பக்தானின்தலைக்கு சினர்ச்சி செய்ததற்காக பாகிஸ்தானின் திறைகளைப் பல கொடுத் துண்பங்களுக்காளான வர். அவர்தான் இந்திய மக்களால் எல்லைப்புற காந்தி என போற்றப்படும் 96 வயது முதுபெருந் தலைவர் தான் அப்புல் கபார்கான் அவர்கள். சில வருடங்கள் கவிஞர்களுக்கு முன் திறைகாசத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டிரின் அண்மையில் இந்தியாவிற்கு விதையஞ்சுசய்த கான் ஸாகிப் அவர்களுக்கு நாட்டின் பல இடங்களிலும் துதுகல் வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. அந்தக் கூட்டங்களிலெல்லாம் அவரை எல்லைக் காந்தி என்று தண்டை அழைத்ததை அவர் விரும்பவில்லை.

“என்னைக் காந்தி என்று அழைக்காதீர்கள். உலகில் ஓயிரே ஒரு காந்திதான் உண்டு. அவர்தான் மோஹனதான் ஹரங்கந்தகாந்தி. நான் ஆண்டவனின்தொண்டன்டைக்கடன் “பளி செய்து சிடப்படுத்” என்று மக்களை விந்யமாகவேண்டிக்கொண்டார்:

ராஜாவும் சொல்லும்

ஒரு டாக்டரின்
யெறியில் இருந்து

வெளிநாட்டிற்கு ஓடி த்தப்பலாமா

• மருத்துயான்

அன்று ஒரு திருமண வைபவத்திற்குப் போயிருந்தேன்;

பொது வைபவங்களில் கலந்துகொள்ளுால் எவ்வள டாக்டர்களுமே எதிர்நோக்குவண்டிய ஒரு விஷயம் — டாக்டர்களுக்கு மதிழ்ச்சி தராத, ஆலை மற்றவர்கள் ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கும் விஷயம் — ஒன்று இருக்கிறது..... அது—?

எல்லோருமே ஒரு டாக்டரை வெளியிடத்தில் கண்டுவிட்டால் - அது கலியான வீடாக இருந்தாலென்ன, மரண வீடாக இருந்தாலென்ன, பிறந்ததின் விழுவாக இருந்தாலென்ன, - அவருடை அரசியல் பற்றிக் கதைக்கமாட்டார்கள், இலக்கிய பற்றி உரையாடமாட்டார்கள், நாட்டு நடப்புப் பற்றிக்கூட விவாதிக்கமாட்டார்கள், ஏன் அன்று அவர்கள் கலந்து கொள்ளும்! வைபவம் பற்றிக்கூடப் பேசுமாட்டார்கள்

ஆனால் மருத்துவம் சம்பந்தமான விஷயங்கள் பற்றியே பெரும்பாலும் கதைப்பார்கள். கதைக்க விருப்புவார்கள்!

தங்களுக்கு உள்ள வருத்தம் பற்றியோ, அல்லது தங்கள் உறவினர், குடும்பத்தினர்களு நோய் பற்றியோ, அவற்றிற்கு என்ன வைத்தியம் செய்யலாம் என்பது பற்றியோ அல்லது அவற்றிற்கு என்ன உணவுவகைகள் சாப்பிடலாம் என்பது பற்றியோ தான் பெரும்பாலும் கதை சொட்டாம்,

அதுவும் இல்லாவிட்டால் தங்களது சிறு முந்தையைக் கூப்பிட்டு

“பார் இவர் ஒரு டொக்டர் மும்மா உள்ளே நால்க்காட்டி வேலூடு எண்டு சொல்லுவார், இல்லை யெண்டால் பெரிய ஊசி ஏதாறுவாராம்” என்று சொல்லி டாக்டர்களைப் ‘பூச்சாண்டி’ ஆக்கிலிடுவார்கள்!

இதற்கு அவர்களைக் குற்றாம் கூறுவது சரியில்லை! இப்படிப்பட்ட தருணங்களில்தான் டாக்டர்மர்பாய்வாக இருப்பார்கள், அவர்களுடன் ஆஜுக்லாந்துகதைக்கலாம் சந்திநக்கலைத் தீர்த்துக் கொள்ளலாம், என்ற நினைப்பு அவர்களுக்கு.

ஆனால் பெரும்பாலான டாக்டர்களின் எண்ணங்கள் எதிர்த்திசையில் இருக்கும் தொழில் நிமிர்த்தம் எந்தநாமும் நோயாளி+ஞூடன் பிழக்கி, ‘அவர்களைப் பற்றியும் அவர்களுது நோய்களைப் பற்றியுமே சுதா சிந்தித்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். இப்படியே ஒரே துறை விஷயங்களைச் சுதா சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பதால், வாழ்க்கையை உப்புச் சப்பீல்லாமல் சலித்துவிடுகிறது என நினைக்கிறார்கள்!

எனவே ஆஸ்தத்திற் கவிர்ந்த, ஏனைய இடங்களில் மனிதர்களைச் சந்திக்கும் போகாவது, அவர்களை நோயாளிகளாக அல்லது, சாதாரண மனிதர்களாக எண்ணிட உரையாடவண்டும்; தாங்களும் டாக்டர் என்ற உணர்வு இல்லாமல், சாதாரண மனிதர்களாக ஒரு சில கணங்களைனும் வாழ்விவண்டும் என்று ஏங்குவார்கள்!

ஆனால் பெரும்பாலான டாக்டர்களின் இந்த ஏச்சம், ஏக்கமாகவே இருக்கும் ஏக்கம் நீங்கிச் சந்தோஷமாகப் பல்வேறு விடயங்கள் பற்றி உரையாடக் கிடைக்கும் சந்தர்ப்பங்கள் மிகக் குறைவு

அன்றைய திருமண வீட்டு உரையாடல், டாக்டர்களைப் பற்றிஆராய்பித்தாலும், நோய்களையும், நோயாளிகளையும் பற்றித் தொடர்புடை எனக்கு வலு சந்தோஷமாக இருக்கும்.

“டொக்டர், Dr ...ங்கர டிஸ்பென்சரிக்குப் பக்கத்திலே செல் விழுக்கு வெடிச்சத்திலே, அவர்கள் துப்பாய், தங்கர டிஸ்பென்சரியை வேறை பாதுகாப்பான உளபகுதிக்கு மாத்திப்போட்டாராமே.... உண்மைதானே”

“அப்படியே.... நான் பீகன் விப்படயில்லை..... என்ன செய்யுது டொக்டர்கள்டாலும் உயிருக்கு ஆபத்தெண்டால் பயந்தானே,

டொக்டர்மாரே உயிருக்குப் பயந்தால், எங்கடைக்குமென்னை”

“என்டாலும் அவர் செய்தது பரவாயில்லைத் தானே! வெளிநாட்டுக்கு ஒடாமல், இஞ்சைதானே வேறை இடம் மாறியிருக்கிறோம்.”

"அதுசரிதான்..... பிரச்சனையளுக்கை இருந்தால் கணர்க்கல் என்று போட்டு, எத்தனை டொக்டர்மார் வெளிநாட்டுக்குப் போட்டினே..... .

... முந்தி ஆயிக்காரன் அடிபோட்டத்தில் ஒரு பெரிய டாக்டர் வெளியாலை போட்டார்..... பிறகு கார்க் கடக்கல் பிரச்சனையாலை வேறை ஏரிய டாக்டர் வெளி நாட்டுக்குப் போட்டாராம்..... என்ன உண்மைதானே?" என்று கேட்டார்.

"ஓமெண்டுதான் கழைக்கினம்"

"இப்படி எல்லா டாக்டர்மாருஸ், பயந்து பயந்து போனால் இஞ்சை இருக்கிற சனங்கள் என்ன செய்ய ரது?

"நீங்கள் சொல்லுறது சரிதான், எண்டாலும் டொக்டர்மார், மட்டும் வெளிநாட்டுக்குப் போகினம் ..... எஞ்சினியர்மார், எக்ஸ்வண்டனுகள், அப்புக்காத துமார், டென்னிக்கல் வேலை செய்யறவை—ஏன் தொழிலாளிகள் கூட வெளிநாட்டிற்குப் போகினை தானே?"

டொக்டர்மாரின்று வெளியேற்றம் பற்றி ஆரம்பித்த உரையாடல், மற்றப் புத்தி ஜீவ்களின் வெளியேற்றம் பற்றியும், தொடர்ந்து சுவாரஸ்யமாக நடந்து கொண்டிருந்தது.

எனக்கு இர்த விஷயங்கள் பற்றிச் சில தீர்க்கமான கருத்துக்கள் உண்டு.

சமிழ்மக்கள் எல்லை, ருமீ, விரும்பியோ விரும்பாமலோ, போராட்டத்தின் எல்லைக்கு—விளிம்புக்குத் தள்ளப்பட்டுவிட்டார்கள்.

விழுந்துவிட்டால் மரணம் நிச்சயம்!

தளர்ந்துவிட்டால் இளையிப்பு சர்வ நிச்சயம்!

எதிர்த்து நின்றால், ஒரு சில தவிர்க்க முடியாத மரணங்கள் சமபவித்தாலும், இனத்தின் விடுதலை நிச்சயம்!

இப்படிப்பட்ட தருணத்தில், பேசாமல் ஒதுங்கியிருப்பதோ, அல்லது வெளிநாட்டிற்குத் தப்பிச்சென்று பாதுகாப்பாக வரும்வதோ. அல்லது அங்கு சென்று உழைத்துப் பணம் சேர்த்து சொகுசுவழக்கை வழி வடோ, பச்சையான இனத்துரோகச் செயல் என நம் புதிறவன், நான்

டாக்டராக இருந்தாலென்ன எஞ்சினியராக இருந்து வில்லை இலக்கியவாதியாக இருந்தாலென்ன— விரிவுரையாவனுக் குடும்பங்கள்,

சாதாரண குடும்பங்கள் இருந்தாலென்ன, அரசாங்க உயர் அதிகாரியாக இருந்தாலென்ன,

● ஏன் தக்காளிப்பழம் மனவறைப்பக்கம் கொண்டுபோகிறோம்.

□ வீடியோ படத்திற்கு தக்காளிப்பழம் அழகாக இருக்கும்... தேங்காய் பாக்கு அது கள் வேண்டாமாம்.

அதிமதுரம்

தொழிலதிபராக இருந்தாலென்ன, தொழிலாளியாக இருந்தாலென்ன,

அரசியல்வாதியாக இருந்தாலென்ன சமயவாதியாக இருந்தாலென்ன.....

சுயநலத்திற்காக வெளிநாடு ஒடித்தப்புவது படுகேரமூத்தனமான செயல்.

இக்கட்டான் இக்காலகட்டத்தில் மக்களை ஆபத்தில் தலைக்க விட்டுவிட்டு வெளிநாட்டிற்கு ஒடிச்சென்ற வர்களைப் பற்றி மக்கள் நிச்சயம் ஒரு சரியான கணிப்பு எடுத்திருப்பார்கள்:

அதே நேரத்தில், சுயலாபத்திற்காக வெளிநாடு போகாமல், மக்களோடு மக்களாக வாழ்ந்து, அவர்களது கஷ்ட நஷ்டங்களில் பங்கெடுத்து, அவர்களது இன்னல்களை நீக்குவதற்கு, தமது படிப்பு, அனுபவத் திலான செலவுகளைச் செய்து கொண்டு ஒரு அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையுடனும், இலட்சிய வேட்கையுடனும் இங்கு தங்கியிருக்கும் (டாக்டர்கள் அடங்கலான) புத்திஜீவிகள் பற்றி நிச்சயம் நஞ்சூகுப் புரிந்திருப்பார்கள்; அவர்களது தியாக உள்ளத்தை உணர்ந்து, நாகு மதிப்பார்கள் என எண்ணியிருந்தேன்!

எனவே நாட்டை விட்டு ஒடாத எனக்கும், என போன்ற மற்றைய டாக்டர்களுக்கும், மக்களிடத்தில் நல்ல மதிப்பும், அபிமானமும் இருக்கும்: எங்கள் சேவைக்கு பொதுமக்களிடம் நல்ல மரியாதை இருக்கும் என்ற ஒரு வித பெருமையும் எனக்கிருந்தது

உயிரைக் கூட மதியாது, அவர்களுடன் சேர்ந்து வாழ்ந்து அவர்களுக்கு சேவை செய்பவர்கள் நாங்கள் என்ற ஒருவித இருமாப்பும் கூட இருந்தது.

எனது எண்ண ஒட்டம் இப்படியிருக்கவில் சம்பாழுளை மீண்டும் டாக்டரிகள் பக்கம் திரும்பியது.

"மற்றவையன் வெளிநாடு போனாலும் பரவாயில்லை..... ஏன்னடால் இன்டைய போராட்ட குழு

ஆரோக்கியம் தகும் அநும் ஓன்றும் குவிச்சூர் சேர்ந்த துசலழுவ அவீடிடும்

ஓர் ராதா தயாரிப்பாகும்

- தூங்வு
  - காஷம்
  - இருமல்
  - பாரிசவாதம்
  - பலியினமை
  - நித்திரையினமை
  - சோகை
  - மூலரோகம்
- முதலிய ரோகங்களுக்கு
உபயோகமானது

- High blood Pressure
- Paralysis
- Chest Ailment
- Asthma
- Cough
- Anaemia
- Insomnia etc

An Excellent General Tonic

DHASAMOOLA
ARISHTA

(With Musk)

எஸ். குப்பிய மீறி புப்

அன் கொம்பனி

53. (191) கே. கே. எஸ். வீதி
யாழ்ப்பாணம்.

2254

160 செட்டியார் தெரு,
கொழுஞ்சு
35825

நிகையில் அவையளின்ற சேவகளை தள்ளிப்போட வாம; அபிவிருத்திக்கு எற்ற குட்டிலை இல்லைதானே?

ஆனால் செல் அடி, ஹெலிச் குடு, பொம்பர் குண்டு எண்டு எங்கேயும் காயங்களும், சுகயீனங்களும் நிரம பியிருக்கக்கூடாது, டாக்டர்மார் வெளியிலை போன்ற சனங்களுக்கு உதவி செய்யுறது ஆரெண்டு சொல்லுங்கோ?.

மனுஷாபிதத்திற்காக எண்டு நூழ் எங்க ஈடு டோக்டர்மார் இஞ்சை தங்கியிருந்து சனங்களுக்கு உதவத்தானே வேணும்"

எண்டு நீண்ட வெகசர் அடித்த அவர் கரி ஏஞ்சின் போல பெரிய பெருமூச்சு விட்டார்.

"இந்தக் காலகட்டத்திற்கு அபிவிருத்தி தேவையில்லை" எண்டு எங்கடை கருத்தை நான் ஒத்துக் கொள்ளலில்லை.....

அதுகிடக்க, டாக்டர்களைப் பற்றி நீங்கள் சொல்லிறது சரிதான்.....

ஆனால் ஒண்டு சொல்லவேண்டும், வெளிநாடு குக்கு போகவேண்டிய டாக்டர்மார் எல்லாம் வெளியாலை போட்டினம் இனி இஞ்சை இருக்கிறவையை கெதியிலை வெளிநாட்டுக்குப் போகமாட்டினம்" என்று சொல்லிய நான்—

"மிசசம் இருக்கிறவையள் என்ன வந்தாலும் எது நடந்தாலும் எங்கடை சமுதாயத்துக்காக இன்றுக்காக வாழவேண்டும் எண்டு உணர்விலை இருக்கிறபடியால் இஞ்சை தான் இருப்பினம், போகமாட்டினம்—என்று சொல்ல நினைத்தேன்.

ஆனால் அதற்கிடையில் அவர் குறுக்கிட்டுச் சொன்னார்.

"கெட்டிச்கார டாக்டர்மார் எல்லாம் நல்லவேலை எடுத்துக்கொண்டு வெளியிலை போட்டினம்.....

இஞ்சை மிஞ்சி இருக்கிறவையளுக்கு கெட்டித்தனம் காணுது எண்டுபோலை, வெளிநாட்டுக்காரங்கள் அவையளுக்கு வேலை குடுக்கையில்லை.....

வெளிநாட்டுக்கு போக தகுதியில்லாதவை, வேறை என்ன செய்யிறது? இஞ்சை தானே இருக்கவேண்டும்"

எங்களைப் பற்றி இப்படியும் ஒரு மதிப்பிடு இருப்பதை என்னால் ஜீரணிக்க முடியவில்லை, என் முத்தில் ஈயடாவில்லை

இளையராஜாவும் கர்நாடக இசையும்

இளையராஜா திரைக்கு இசை அமைக்கத் தொடங்கிய பின்பு கர்நாடக இசை கெட்டுப்போயிற்று என்று இன்று அவர்மேல் பலர் வசை பாடுகின்றனர், ஆனால் அவரை "கர்நாடக இசைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பார்களா என்ற கேள்விக்கு அவர் பதில் அளித்தார்

"கர்நாடக இசைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்ப தினால் தானே, நான் இசை அமைக்கும் போது அதைத் தொடுவதில்லை, கர்நாடக இசைக்கு இதைவிடச் சிறந்த உதவி வேறொன்ன செய்யுடியும்" எனப் பதில் இறுத்தார்.

★ ★ ★

கண்ணதாசனின் கவலை

எவ்வளவோ அற்புதமான காலங்களை வேறு துறைகளில் விழுக்கி விட்டோமோ! அவ்வளவு காலங்களையும் இலக்கியத்துறைக்கே அப்பணித்திடுந் தால் இன்னும் பல நலைமுறைகளுக்கு நகப்பர் நினைத் திருக்க முடியுமே" எனக் கவலைப்பட்டார் கண்ணதாசன்.

ஒருவர்: திருவிழாக்கள் கெடியாய் வருகுதில்லையே மற்றவர் இப்படி நீங்கள் ஒரு பக்திமான் என்று எனக்குத் தெரியாமல் போய்விட்டதே ஒருவர்: பக்தியுமிகிலை முத்தியுமிகிலை, மீன் முட்டை இல்லாத காலம்

அனந்து எழுதுவது

திருப்பித் திருப்பீசு சொல்லி என்ன பயன்? அது தான் நடக்கிறது. பெருத்துப்போன இடைவெளி, மன்னிப்புக் கேட்கவா? ஏதோ எழுதுகிற நேரம் கண்டு கொள்ளுங்கள்.

இம்முறை கொஞ்சமாகவும் அவசரமாகவும் சில குறிப்புகள் தருகிறேன். போகிறபோக்கில் அப்படியே உங்கள் காதிலும் சொல்லி வைத்தாற் போல.

கண்ணே இடுக்கியைபடி, சிரித்திரன் ஆசிரியர் கண்ணைக்கு மேலால் கண்ணே அளைய விட்டு துளாவித் துளாவிப் பார்த்தபடி, கிழமைக்கு ஒரு முறையாவது அவரிடம் கையும் மெய்யுமாகக் கள்ளன மாதிரி முழி பிதுங்கிப் பிடிபட்டு, ஒவ்வொரு கிழமையும்; வாறகிழமை தருவேன் என்கிற மாதிரியும், 'நீங்கள் இப்ப எண்ணைப் பிடித்த நேரம்' அவசரமான நேரம் என்கிற மாதிரியும் ஒரு 'வழியில், சிரிப்புடன் ஒடிவிடுவேன், எப்படியோ இம்முறை கொடுத்துவிடுவேன், அதற்கு ஒரு அவசரமான செவ்வாய்க்கிழமை இரவு அனந்து சில குறிப்புகளை எழுதுகிறோர்.

எப்படி வினாய்கா சோளகம்? புழுதியை அள்ளிவிக்கிறதா? என்றாலும் ஆசையாக இல்லை? நல்லகாலம் இந்த வெயிலுக்கு சோளகமும் இல்லாவிட்டால் நானிருக்க மாட்டேன் — இந்த நாட்டில் “நீ அப்படிச் சொல்லுகிறோய். இந்த வெயிலுக்கு சோளகமும், பண்கள்ளும் இல்லாவிட்டால் நான் இருக்கமாட்டேன்”, என்று உங்களில் யாரேனும் சொல்லிர்க்கிறோர் வினாய்கா, நீரும் அதே ஜாதியா? நீங்கள் சொல்வதும் உண்மையாகத்தான் இருக்கிறது. சோளதம் என்றால் அதிகமாக ஞாபகத்திற்கு வரும் கோயில் திருவிழாக்கள் என்பதைவிட எனக்கென்னவோ வீரசிங்கம் மண்டபமே ஞாபகத்திற்குவருகிறது. முன்மண்டபத்தில் காற்று குளு குளு வென்று பரவ, நாடகம் பார்த்த அந்த நாட்கள் பசுமையாக நினைவில் நிற்கிறது, நாடக அரங்கக் கல்லூரி நாடகங்களும், அவைக்காற்றுக் கலைக் கழக நாடகங்களும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு எங்களை மகிழ்வித்த காலம் அது, மனதில் அது ஒரு கலைத் துவ நேரமே, என்றாலும் இப்பொழுது,

கொஞ்ச காலத்திற்குள் பல கலை நிகழ்வுகள், இவற்றில் பலவற்றை நீங்கள் பார்த்திருக்கலாம்.

“கிந்திக்க தொடங்கி விட்டார்கள்” இது நாடகம் எழுதிய வரின தும், நெறியாள்கை செய்தவரினதும் பெயர் தெரியவில்லை, கிராமத்தை அதன் உயிருடன் பார்க்கி இரும். நடிசர்களில் திறமை தெரிகிறது சில இடங்களில் நெஞ்சைக் கொட்டன. இப்படைப்பின் களைத்துவத்தில் கொஞ்சம் ‘வாறு’ இருந்தது. நாடக அமசங்கள் கொடுப்ப மேயை இருந்தன. கருத்துக் குழப்பம் இருந்தது வொட்டி ஒட்டப்பட்ட துண்டுகள் போல பல காட்சிகள் அதே குழவினரின் “நாங்கள் இலைகிறோம்” கவிதா நிகழ்வு இதில் வந்த வரிகள் ஒன்றும் கவிதையாக இல்லை-இன்னும் ‘நிகழ்த்திக் காட்டல்’ தேவை.

பெண்கள் ஆய்வு வட்டத்தினர், பெண்கள் தினத் தன்று மேடையேற்றிய இரு நிகழ்வுகள் 1) ‘வாருங்கள் தொழியரே வையகத்தை வெள்றெடுப்பாம்’ கவிதா நிகழ்வு நெறியாள்கை க. சிதம்பரநாத். 2: ‘சக்தி பிறக்குது’ ஒரு மேடை நிகழ்வு, பிரதி நெறியாள்கை கி. மொளைக்கு கவிதா நிகழ்வில் பரீட்சார்க்க முயற் சிகள் இருந்தன வெற்றி அளித்தது. பாடல்கள் தஞ்சைத் தொட்டன, பெண் மீதான அடக்க முறையும் ஆணுக்கமும் சொல்லப்பட்டிருந்தன. ஆண்கள் மீதான ‘காழ்ப்புணர்வுக் கண்மை’ இந் நிகழ்வில் ஆங்காங்கே தெப்பட்டன. இதே குறை கொண்ட மற்றும் நிகழ்ச்சி ‘சக்தி பிறக்குது’ பார்த்து ரசிக்கத் தக்கது. வசனங்களும், பாடல் வரிகளும் உயிர்ப்புடன் இல்லை ஆணுக்கம் பாவேறு வகையாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அருமையான நடிப்பும், ரசிக்கத்தக்க பாடல் கலை பரத நாட்டியம் இலைத்துவுள்ள விதம் அருமை. சாந்தா பொன்னுத்துரைக்கும் இதில் முக்கிய பங்கு உண்டு. இரு நிகழ்வுகளிலும் சொல்லாத முக்கிய குறைபாடு சீதனம், கூலினிலாசயப் பெண்கள் - இவைகளைவிட்டால் தமிழ்ச் சமூகத்தில் பெண் விடுதலை பற்றிக் கலைப்பதில் அர்த்தமில்லை.

முற்போக்குக் கல்லூரி நிறுவனம் வழங்கிய ‘புது யுகம்’ பார்க்கக் கிடைக்கவில்லை - மற்றும் ‘புழுவாய் மரமாகி’ ‘விடிவு’ (அவ்வது மழை) ஆசியனவும் பார்க்க முடியவில்லை.

பட்டப்படிப்புகள் கல்லூரி நிறுவனம் வழங்கிய ‘யிரினும் பெரியது கல்வி’ என்னும் கவிதா நிகழ-

வும் ‘வெறியாட்டு’ எனும் நாடகமும் பார்க்கக் கிடைத்தன. எஸ்.சிவலிங்கராசாவின் பிரதி ‘உயிரினும் பெரியது சல்லி’ வி. எம். குசராஜா இதனை நெறியாள்கை செய்தார்: ‘கவிதா’ என்னும் அங்கமும் இல்லை நிகழ்வு எனும் அம்சமும் இல்லை. வி. எம். குசராஜா நெறியாட்டு இவங்கை ‘ஜனநாயகத்தை அருணம்பாக்கின்டல் செய்திருந்தது. அனுபவம் மிகக் நடிகர்களின் நடிப்பு பிரதி இக்காலத்திற்குப் பொருந்தவில்லை. காலத் திற்கு பொருந்தவில்லை காலத்தால் முந்தியது. காலம் இப்பிரதியை கைவிட்டு எவ்வளவோ தூரம் ஒடிவிட்டது. இந்த நாடகத்தில் மறைப்பொருள் அதிகம்-இது கேவையில்லாத ஒன்று. நாடகம் முழுமையாகப் பார்க்குமிடயவில்லை. காத்தாடிக் கப்பல்-தண்டுகளைப் பொழிந்து காரணம்-

மகாஜனுக் கல்லூரி மாணவர்கள் நடித்த ‘பிரம்படிப்பட்டவர்கள்’ நாடகம் பிரதி சோ. தேவராஜா நெறியாள்கை ஜெயக்குமார்-பிரதியில் இன்னும் கவனம் தேவை. ஒரு ஆய்வுக் கட்டுரை போல “.....என்று சொன்னார் கைலாசபதி” என்றவரின் நாடகத்தன்மையை உறுத்தச் செய்தன. ஒரு ‘முதிரா’ நாடகமாக இருந்தது.

வி. எம். குசராஜா எழுந் தெறியாள்கை செய்து பல காட்சிகளில் நடித்து மிகுந்த ‘மனிதனும் மிருகமும்’ நாடகமும் பார்க்க கிடைத்தது. கருத்துக் குழப்பம் அதிகம் மறைப்பொருள் இருந்தாலும் தெளிவாக விளங்கிய ஒன்று. நல்ல நடிப்பு. பாடல்களின் குரலி பிரிது கட்டுக்கிறது. செங்காரி கண்ணுக்குள் நிற்கிறது. இன்னும் அதிகம் செம்மைப்படுத்த வேண்டிய இடங்கள் ஏராளம்.

மேலும் பல கலாச்சார நிகழ்ச்சிகள் நிகழ்ந்திருக்கலாம்: அது அனந்தவுக்கு தெரியாது. ஆனால் ஒன்று அனந்தவுக்கு தெரிகிறது யாழ் பல்கலைக் கழகக் கலாச்சாரக் குழுவினரின் ‘மண் சுமந்த மேனியர், (பிரதி குழந்தை ம் சண்முகவிங்கம் நெறியாள்கை. சிதம்பரநாதன்) நாடகத்தின் பாதிப்பு அனேகமாக எல்லா நாடகங்களிலும் தெரிந்தன இன்னுமொன்றையும் இங்கு குறிப்பிடவேண்டி உள்ளது.

அதேபோல் அதே குழுவினரின் இந்த மண்ணும் எங்கள் நாடகங்கும் எனும் கவிதா நிகழ்வின் பாதிப்பும் எல்லாக் கவிதா நிகழ்விலும் தெரிந்தன.

இற்றைக்கு ஐந்து வருடங்களின்முன்னர் இயங்கத் தொடங்கிய அரங்கக் கல்லூரிலினத்தை விடைகளின் அறுவடைகள் இப்பொழுது தெரியத் தொடங்கி உள்ளது. இவற்றில் பெருமளவு பங்கேற்றிரு உள்ள குழந்தை

பண்டிதர்; ஓளவைப் பாட்டி பாருங்க செல் வத்திற்கு முதலிடம் கொடுத்தார் ... திரைகட்டோடியும் திரவ்யம் தேடு’ என்றார்.

நண்பன்; பண்டிதர் காலத்தை உணராது மேற்கொள் காட்டிறங்க...கடலில் கிளிமீன் கூடிப் பிடிக்கேயாத நிலையில் நாங்கள் இருக்கிறோம்.

ம. சண்முகவிங்கம் சி. மளன்குரு, உருத்திரேஸ்வரன், பிரான்ஸில் வெளியான், அந்தரலிங்கம் பேர்மினஸ், கடிதம் பரநாதன், வி. எம். குசராஜா, ஜெயக்குமார் இ. சிவானந்தன், வி. அமரநாதன் சோ. தேவராஜா ஏ. ரி. பொன்னுத்துவர் போன்றவர்கள் நாடக அரங்கக் கல்லூரியின் விடைப்புகளே. குழந்தை, சண்முகவிங்கம் அ, தாசீயன் ஆகியோர் நிச்சயம் இதனை இட்டுப் பெருமை கொள்ளலாம்.

அடுத்த முறை அனந்து உங்களை அனேகமாகச் சந்திப்பார். *

● அப்பா... ரீசர்க் கடல் படம் வரைந்து வரச் சொன்னவர்...கடல் என்ன நிறம்?

* கடல் வலயச் சட்டம் வந்த பின்பு கடல் நிறத்தை மறந்து போனேன்:

அதிமதுரம்

அனுகுண்டேபோட்ட அதேகுரங்கள்

வே கிருஷ்ணந்தன்

ஆறு வருடங்களாக தொடர்ந்த இரண்டாம் உலக மகா யுத்தத்தின்போது ஹிரோஷிமா, நாகாகாக்கி ஆகியவற்றின் மீது வீசப்பட்ட அனுக்குண்டுகள் மிகப் பெரிய சேதங்களையும் அழிவுகளையும் ஏற்படுத்தியது, மத்தியநகர் முழுவந்து சிதைந்து சிதறியது. ஆண்கள், பெண்கள் குழந்தைகள் உட்பட பல்லட்சம் பேரரக் கொண்டு குவித்தது.

ஆக்ரோஷமான வெறியுடன், அசர வேகத்துடன் விரைந்து வந்த விமானம் தாழ்ப்பறந்து அனுதாண்டை வீசிவிட்டு மேலே உயர்த்தது, குண்டுகளைப் பொழிந்த பின் அதனால் ஏற்படும் தாக்கங்களை பார்க்கு ரகிக்கும் கோரரசனையும் கொடுரமையும் கொண்ட 26 வயது நிறம்பிய லெனட்-செசாயர் (Leonard Cheshire V. C. D. S. O. D. F. C) என்ற பிரித்தானிய குண்டு வீச்சு விமானிதான் அந்த அனுகுண்டைப்போட்டவன்.

அனுஞின் தாக்கத்தால் கருகிக்காய்ந்த உடல்கள், சிதைந்து சிதறிய உறுப்புகள், வெம்மை தாங்காது ஆறுகள், குளுங்களில் குதித்து, துடித்து அடங்கிய பிணங்கள் லட்சே-பலட்சம் ஜப்பானிய மக்களில் மரண ஒலம் சிவந்த பூமியாகி, குருதிக்குளமாகி, அதில் மிதக்கும் தரைகள் வெடித்து வீழ்ந்த சுவர்களில் சிக்கி துடித்து முடிந்த உடல்கள் ஐயகோ, காணச்சகிக்காத கொடுமை:

படுபாதகமான இச்சாதனையை புரிந்தமைக்காக தலைக்கு வரப்போகும் புகழ், பதவியுயர்வு, கொரவும் பற்றி வழமையில் எண்ணி மகிழும் விமானியின் மன அரங்கில்' எரியும் உடல்களில் துடிக்குல், யிர்கள். சிவந்த ஆற்றில் மிதக்கும் தரைகள் ஊழித்தாண்டவை மிகுகின்றன. சூக்குரலும், சாக்குரலும் கெவிகளில் கோரரசனையும், கொடுரைகளும், மனச்சாட்சிமண்றில் முடிவுரையாகின்றன. வானத்தில்' விமானத்தில், ஞானப் பிரசவம் நிகழ்கின்றது,

தளக்குக்கிடைத்த பார்ட்டு, பதவிகள் எல்லாம் துக்கி எறிந்தார்—இதுவரை காலமும் கொடிய குண்டுகளை வீசிய அந்த விமானி, உதயத்தை முதலில் கானும் ஜப்பானிய டயிர்களின் அந்திமஅஸ்தமனத்தை கண்ணார கண்டு ரசித்த அந்த விமானி R. .. F பிரித்தானிய விமானப்படையில் இருந்து விலங்குகொண்டார்

படையில் இருந்து ஓய்வுபெற்ற நல்லவர்கள் சில ரையும் தம்முடன் சேர்த்துக் கொண்டார். பெரிய நிலப்பரப்புடன் கூடிய பிரமாண்டமான மனை ஒன்றை வாங்கினார்'

வைத்திய உலகில் “பிளத்க மாட்டார்” என்று கைவிடப்பட்ட நோயாளிகள், இத்தவரால் ஒதுக்கப்பட்ட நாதியற்ற வயோதிபர்கள், ஆகியோரை தேடிக்கொண்டுவந்து தமது பணிமனையில் வைத்துக் கொண்டார். பணிமனைக்கு அவரே பொறுப்பாளர், அவரே பராமரிப்பாளர், அவரே தாதி, அவரே பாதுகாப்பாளர் அவரே சமையற்காரர்

நோயாளிகள் பணிமனையின் உள்ளே படுத்திருக்க, செசயரீ அன்ன வாசல்புறத்தில் இருப்பார். தான் அயர்ந்து உறங்கநேர்ந்தால் தன்னை எழுப்புவதற்காக நோயாளிகள் சிரமப்படக் கூடாது என்று ஒவ்வொரு நோயாளிக்கும் ஓர் மணியைக் கொடுத்திருந்தார். மணியேராசை கேட்டதும் ஓடிச்சென்று பணிவிடைகள் செய்வார்.

அனுக்குண்டைப்போட்ட அந்தக்கரங்கள் தான் அனைக்கும் கரங்களாக மாறின. நாசகாரக்குண்டுகளை வீகம் விமானி ஒருவர், தள்ளாத வயதில்லர்க்கு தங்குமடம் கட்டி, தளராது சீவை செய்துமையால் தோன்றியவை தான் “செசாயரின் பணிமனைகள்” (Cheshire Homes) ஆகும். அவரின் நாமம் நிலைக்கூடும் இன்று இங்கிலாந்து. இந்தீயா, மலேசியா, கோடான் மொரூக்கோ, போதுக்கல் போன்ற நாடுகளில் இம்மனைகள் சிறப்பாக பணியாற்றிவருகின்றன சமீப மீது வீட்டியோ பார்க்கும் பெண்களுக்கு பாணியிற்கு சம்பால் கூடச்சரியாப் பண்ணப் பொறுமை யில்லை பாணுக்கு இவ்வகமாகச் சம்பால் கொடும் பிஸ்நெஸ் எக்கச் சக்கமாக நடக்கும்.

* என்னுடைய பேக்கறி பிஸ்நெஸ்ஸை வாபஸ் தரப்பண்ணுவதற்கு ஒரு யோசனை கூறும்?

● வீட்யோ பார்க்கும் பெண்களுக்கு பாணிற்கு சம்பால் கூடச்சரியாப் பண்ணப் பொறுமை யில்லை பாணுக்கு இவ்வகமாகச் சம்பால் கொடும் பிஸ்நெஸ் எக்கச் சக்கமாக நடக்கும்.

மேதைகளை மெய்யற்க வைத்த மேதை

ஏ. நமசிவாயகம்.

வேணுகான மேதை கடந்த மே மாதத்தில்— அதாவது 31-5-86 இல் இயற்கை எய்தினர்கள். பெல்லி மரநகரத்தில் பாரதப் பிரதமர் திரு. ராஜீவ் காந்தியவர்களால் கொரளிக்கப்பட்டுச் சென்னைக்குத் திரும்பியிருந்தவேளை, காலன் தன் கைவரிசையைக் காட்டிவிட்டான். அவர் மாரட்டப் பினால் காலமானார் எங்ற செய்தி கேட்டு இசையுலகம் அதிர்ச்சி யடைந்தது, கலைஞர் உள்ளங்கள் தவியாய்த் தவித்தன. இரசிகர் கூட்டம் இசெய்தியை நம்ப மறுத்து நடக்கக் கூடாதது நடந்துவிட்டது.

இசையுலகில் பிரகாசிப்பவர்களை இரண்டு அல்லது மூன்று வகையாகச் சிந்திக்கலாம். கலைகள் சில மனி தரி வடிவிலேயும் பிறக்கிறது. அத்தகைய மனிதர்களை அவதார புருஷரென்றும் பிறவிக் கலைஞரென்றும் பெரியவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அப்படியான பெரு மேதைகள் அங்றும் இருந்தார்கள். இங்றும் இருக்கவும் செய்கிறார்கள்.

நாதஸ்வரச் சக்கரவர்த்தி திரு. என். ராஜரத்தினாம் பின்னையவர்களையும், மாலினையும் உதாரணத் துக்காகக் குறிப்பிடலாம். கலையே கருவில் உருவாகி வந்தது, நன்னியில்லைபக் காட்டிலோ, இத்தகையோரைத் தஞ்சமடைந்ததோ என்ன யோ அவர்களது மதாலிலா சம் பிரமிக்க வைத்தநெதன்பது உண்மையிலும் உண்மையே;

மாலியவர்களைப் போன்ற பெருமேதைகள் தாம் மேற்கொண்ட துறைகளிலே எவருமே எட்ட முடியாத ஆற்றல்களோடு அரும் பெரும் சாதனை புரியப் பிறந்தவர்களே. இவர்களால் கலைத் துறைகள் நான் பெருமை பெற்றன என்றால் பிசு ஒன்றுமில்லை.

அப்படியானால் வேய்க்குழலுக்குப் பெருமையைத் தேடிக்கொடுத்தவர் மாலி. இவருக்கு முன்னரும், புல யாங்குழற் கலைஞர்கள் சிலர் இருந்தனர். இன்றும் இருக்கிறார்கள், மதிப்பிலும் உயர்ந்தவர்கள் நான். ஆக

ஆம் மாலியவர்களைத் தனித்து வைத்தே இசையுலகை மறிக்கிறது. அவர் வழி, தனி வழிதான்.

அவரது வாசிப்பில் உள்ள நெவிழும், பரவசம் உட்டாகும் திசைப்பு ஏற்படும், ஏதோ கந்பனைக்கும் எட்டாத அற்புத நிக்குகு சேடபவர்களையும் அவசூத துச் செல்வர், தெய்வ நிலையைக் கூடச் சிந்திக்க வைப் பார்.

இதனால் அவரைக் கண்ணபிராணின் மற்றதோர வதாரமென்று கூடச் சொல்லுவார்கள். கலையைப் பொறுத்தமட்டில் அவருள்ளத்தின் அச்சமென்பதேயீலீலை. பரபரப்பு யூலீ தவறுக்களும் இருந்ததற்கக் கூட கேள்விப்படவில்லை.

அபாரமான கற்பனை வளங்களை எல்லா இடங்களிலும் வாரி வாரி அன்றீச் சொந்வார். தாளப் பிரமாணப் பண்டபுக்கள் பிரமிப்புக்குரியன என்ப ர்கள். மேதாவிகள் நாதசுப பஞ்சாயிரத்துச் சுவையின் சுகம் என்பார்கள். அது சூழ்வீக சுகம். இக்கரணங்களால் மாலியவர்களின் தனித்துவம் பேற்றுதற்குரியதாக இருந்து வந்தது.

“செனக்க, மத்திம, தரித காலங்களைக் கணக்குப் பண்ணி சங்கதிகளை உணர்த்தி வாசிக்கும் போது அனுவளவேனும் பிசுகிறுக்காது. பிரமிக்கச் செய்யும் ஏதோவொரு ஆற்றல் அவரிடம் மிக இயல்பாக இருந்தது” “இப்படியாக இசைத்துறை மேதைகள் பலரை ஒன்று போலவே சொல்லுகிறார்கள். இவரது பக்கவாத் தீயக் கலைஞர்கள் கணமேனும் அலட்சியமாக இருக்க மாட்டார்கள்; தீவிரங்கு மிகவும் பக்குவமாக எதையாவது ஒன்றை மிக அழுவமாக வாசித்துவிடுவார்;

இப்படியே மாலியவர்களின் கச்சேரியை அனுபவித்துக் கேட்போரும் பங்கு கொள்ளும் பக்கவாத்தீயக் கலைஞர்களும் மகுடிக்கு மயங்கியிருக்கும் நாகங்களைப் போவத் தம்நிலை மறந்தே இருப்பார்கள்,

ா தமிய... மனைவி ஏன் தோப்புக்கரணம்
போடுகிறார்?

ா நியூ லலிதா நகை மாளிகையில் செய்யக்கொடுத்த
தோட்டை எடுத்து வரும்படி சைகை காட்டுகிறார்.

மங்கள் நாட்களில் மனங்கவரும்
நகைத்தெரிவுக்கு. மறக்காமல் விஜயம்
செய்யுங்கள்

நியூ லலிதா ஜாவல்லர்ஸ்

— ரிமையாஸர்
ஆ. ந. ஆனந்தராசா

74/1 கஸ்ரிதூயார் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்

பொதுவாக விரலடி வாசிப்பையே புல்ளாங்குழற் கல்வூர்கள் கையானுவது வழக்கம். மாலியவர்கள் தமது நாலத்தில் கமக சுத்தமாக வாசிப்பதை அறிமுகப்படுத்தி அதிலும் ஒரு உயர்வான பாணியைப் பின்பற்றி கொண்டிருந்தார். அவர்களையில் அப்பட்ட வேணு, பாடும்; பேசும்: குயில்போலக் கனிவோடு கவும். மழையும் பீசும், இப்படியெல்லாம் எதையெதையோ கட்டுக் கோப்பாகச் செய்யும்

இராக மாலிகை என்று வந்தால் ஈற்புதமான புதிய புதிய உலகங்கள் தெரியும். பேரானந்த ஈகங்கள் உண்டாகும்.

திருப்புகழ், சிந்த முகவியவற்றிலும் தமது அற்புதமான கந்தப்பை வளங்களினால் நடைகளை மாற்றி மாற்றிக் கட்டுப்பாட்டுடன் வாசிப்பார். அவர்தொட்ட முறைகளைல்லாம் பத்தரை மாற்றுப் பகும் பொன் போலப் பிரகாசித்தன. இந்த வகையிலே தமது எட்டாவது பராயத் திலிருந்து தமது இறுதி முச்ச வரை செயலுக சாதனைபுரிந்த மாலிய வர்களின் வாழ்க்கை முறைகளும் மிக விசித்திரமானவை. இவற்றை நிருபிக்க எத்தனையோ சம்பவங்கள் அவர் வாழ்க்கையில் இடம் பெற்றிருந்தன. மாதிரிக்கு ஒன்றை மட்டும் கட்டிக்காட்டலாம்.

சென்னை மாநகர் மயிலாப்பூரில் நிதி திரட்டும் நோக்கோடு மாலியவர்களின் கச்சேரி ஒன்று ஏற்பாடாகியிருந்தது. கச்சேரி மாலை 6.30 மணிக்கு என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. மண்டபம் நிறைய இரசிகர் கூட்டம். ஆனால் மாலியவர்கள் குறிப்பிட்ட நேரத்துக்கு அங்கு பிரசன்னமாகவில்லை. மக்கள் யனதிலை மாற்றம். அமைதி குலைந்தது. எங்கும் பரபரப்பு. மாலியை இன்னும் காணேம்: நிர்வாகிகள் அங்குமின்குமாக அலைந்து இரிந்தனர்.

காலம் ஒடிக்கொண்டே இருந்தது ஆனால் மாலியவர்களை இன்னும் காணேம். இசுவ 7.30 மணியும் ஆகி விட்டது; மண்டப வாசலில் நிர்வாகிகள் செய்வதறி யாது திகைத்து நின்றனர்.

ஓமாட்டாரோன்று அங்கே வந்து நின்றது. மாலியவர்களும் அவர் பரிவாரங்களும் (பக்கவாத்தியக் கலை ஞார்கள்). அதிலிருந்து இறங்கினார்கள். மிகக் மரியாதை காட்டி மாலை மரியாதையோடு வரவேற்றனர் சிலர். இரண்டொருவர் அவரது தாமதம் பற்றி முனுமுனுத் தனர். நிதிச்செரி இப்படி ஆகக் கூடாதே என்று குறைப்பட்டனர்.

மாலியவர்களுக்கு இவர்கள் செய்கை பிடிக்கவில்லை. “பணம் எவ்வளவு சார் வேணும் ?” என்று கேட

கூக் கொண்டே ஒரு தொகைப் பணத்தை கொடுக்க முன்வந்தார்.

நின்றவர்கள் நிலைமையைப் புரிந்து கொண்டு மன னிப்புக் கேட்டனர். 8-00 மணிக்கு ஆரம்பித்த கச்சேரி நன்றியவுக்கும் அப்ராஹுந் தொடர்ந்தது. இரசிகர் கூட்டம் ஆடாது அசையாது இருந்து அவ்வளவையும் கேட்டுப் பரவசமடைந்தது.

இப்படி எவ்வளவோ சம்பவங்களைக் குறிப்பிடலாம்.

மாலியவர்களுக்குச் சிறுமிக்கோடிகள் பலர் உண்டு. அவர்களும் இத்துறையில் மேதைகள்தான் திருவாளர் கள் ரமணி, திண்ணுக்கல் எஸ். பி. நடராஜன் திருமதி என். பே. சி. ஆகிழேயார் அவர்களிற் சிலர்.

மாலியை மாலைசைக் குருவாக ஏற்றுக்கொண்டு முள் வேறிய இளம் மேதைகளும் உள்ளனர்.

மாலியவர்களுக்குக் கூடாக வேய்ந்தும் சரிதத்தின் ஒரு அத்தியாயம் பூர்த்தியாகி விட்டது.

மாலியை அவதரர் புருஷராக ஏற்றுக்கொள்ள மறுப்பவர்களும் அவரை ஒரு அசாதாரணமான மேதை என்பதை ஏற்றுக்கொள்வார்கள்.

மலிந்த புகழுக்காக மன்றத்தையே உடைத்து எதையெதையோ வெல்லாம் செய்து வாழும் மக்கள் நிறைந்த இச் சமுதாயத்தில் மாலியவர்கள் முழுவதும் புறநடையானவர்கள்.

இச்சிறுமைச் சகுதியில் என்றுமே அவர் சிக்கிக் கொண்டதீல்லை. அவரை நாடியும் தேடியும் ஒடியும் குவிந்தும் வந்த பட்டம் பதலிகளையும், பாராட்டுரைகளையும் கிட்டவும் ஒடியும் கொள்ளாமால் தடுக்குவந்த தன்மானக் கலை மேதையாக வாழ்ந்து மறைந்து விட்டார்.

வாழ்க அவர் நாமம்! வளர்க அவர் புழு!

சோதிடர் இந்த செங்கி நட்சத்திரத்தின் பலா பலன் என்ன?

இந்த ஹெவி நட்சத்திரம் தொழிறிய பின்தான் விந்த ஹெவியின் விவியெல்லாம்

வினாக்கள்

பத்ரா: ஸேர், என்னை இந்த மரணங்கள் “ராக்” பண் ஆலீர்கள்.

பேராசிரியர்: சந்தம் போடாமல் போ, என்னையும்பிடித்து கீரா, பண்ணவிடுவாரி என்.

புதுமணிப்பிள்ளை: அம்மா, மாப் பிள்ளை பொல்லாதவராய் இருக்கு பயமாய். இருக்கிறது.

தாய்: பைத்தியகாரி தக்க மான பொடியன், அது யூனிவெர்சிடிடியில் ராகிங் செய்த பழக்கம் இன்னும் போகவில்லை.

தாய்: என்ன அழகான கூந்த வோடை யூனிவெர்சிடிடிடிக்கு போன நீ வால றந்த கோழி போன வாரூய்-

மகள்: அது அம்மா, என்னை ராக் பண்ணவியவர்கள் எனக்கு டயனு குரோப் பொட்டி ஶிட்டார்கள்

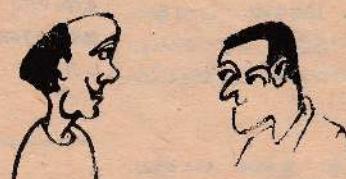

தாய்: என்னோ முன்று வருச மாய் ஒரே வகுப்பில் இருக்கிறோய் நீ படிப்பதீல் கூயா,

மகள்: புதுமாணவர்களை ராக் பண்ணப் போவதால் படிப்பதற்கு நேரம் இல்லை □ □

இயமன்: தூதுவனே உன்னேடு இலங்கைக்கு போன மற்ற தூதுவனைக் காண வில்லையே?

தூதுவன்: அவர் அங்கு நடக்கும் சித்திரவகைகளைப் பார்த்து மயங்கி விழுந்து விட்டார். *

இருவர்: என்ன பேசி தன்னை குக்குள் கால்வைத்து கொண்டு இருக்கிறீர்கள்

மற்றவர்: இந்த வாத நோய்க்கு கடல் உப்புத் தன்னை ரில் காலை நலையிடுவது நல்லதென்று வைத்தியர் சொன்னார்

இருவர்: ! !

மற்றவர்: கடல் வலயம் இருப்ப தால் கடலில் கால் வைகிக் குழியில்லை

பக்தர்: கோழிலில் தெருக்கு தேங் காய் அடிப்பதற்கு தேங் காய் குவியலாக வாங்கி வைத்திருந்தனான் ஆனால் எல்லாம் உதவாமல் போய்விட்டது.

இருவர்: ஏன்?

பக்தர்: புதுமணியவர்கள் செஷ் அடித்து உடைச்சப் போட்டாங்கள்.

இருவர்: எப்படி இருக்கிறது உடை மரவள்ளித் தோட்டம்

கமக்காரன்: இம்முறை வழக்கத் திலூம் பெரிய மரவள்ளிக் கிழங்கு பிழங்கி எடுத்து வருன்.

இருவர்: அப்பநீ நிறையத் தன்னீரோ இறைக்கிறோய் போல்.

கமக்காரன்: இல்லையன்னோ பொம் பிழங்கி எடுத்து வருன். அது மரவள்ளித் தோட்டத்துள் விழுந்து வொடிக்காத ஞங்கி.

ஹாம் பின்ஸ் லிமிடெட்

463, காலி வீதி
கொழும்பு-3
போன்: 589190

82, கன்னதிட்டி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.
போன்: 24310

மக்கள் விரும்பும் பின்ஸ் கொம்பனி

விட்டுப் பொருட்கள்—கடன் கொடுப்பனவு
வெளிநாட்டு ஏற்றுமதி இறக்குமதியாளர்
பட விநியோகஸ்தர்கள்
உல்லாச பஸ் சேவையாளர்
காலி நில முதலீட்டாளர்கள்
கட்டிட கொந்தராத்துக்காரர்
புதை விநியோகஸ்தர்
அனைவருக்கும் சேவை செய்கிறது,

நாளோரு மேனியும் பொழுதோரு வண்ணமுமாகவும்

வளர்ந்து வருவது

ஹாம் பின்ஸ் லிமிடெட்

கண: இல, 82, கன்னதிட்டி,
யாழ்ப்பாணம்.
போன்: 24310.

தலைமையகம்

ஹாம் பின்ஸ் எ⁴⁶³
காலி
கொழும்

23129

ரோக்கிய அவிரதம்

பப்பாசிப் பழத்தின் இரகசியம் அறிந்தவள் ஆரோக்கியத்தின் இரகசியம் அறிந்தவனே. அஜீரணமான வயிறு கோளாறு எல்லாவற்றிற்கும் காரணம் ஜீரணமான வயிறு ஆரோக்கியத்தின் அடிநாதம். பப்பாசிப் பழத்தில் சமிபாட்டை ஊக்குவிக்கும் எங்கிம், பெப்சின் என்ற சத்துக்கள் உண்டு. அதற்கு மௌக A, B, C என்ற வயிர் சத்துக்களும் உண்டு. இந்தப் பழத்தை கவையுடை உண்பதற்கு யப்பான், பர்மா போன்ற நாடுகளில் பழத்தின் மேல் எலுமிச்சம் பழசாறு கிறதுளி விட்டு உண்டால் கவை அமிர்தமாக இருக்கும். கலரோக் நோயாளிகள் உண்ணக் கூடியதிரே ஒரு பழம் பப்பாசிப் பழமே.

பப்பாசி பயிரிடுவோம்
யன் பெறுவோம்.

Kannadaththi

B-Jeyam

B-Jeyam

100, மிளக்கவைற் நிலசோப் மேலுறைகளை அனுப்பி மகாத்மா காந்தியின் நீதிப் பொம்மையை பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்

- தியனவற்றைப் போதே
- தியனவற்றைப் பார்க்காதே
- தியனவற்றைக் கேட்காதே

Jeyam

B

Jeyam

B

நல்க்கையெற்ற தொழில்கூம்

வில, 77

தொலைபேசி: 23233

யாழ்ப்பாணம்

T Talem

* செய்திப்பத்திரிகையாகப் படிவு செய்யப்பெற்றது பதிவு இல QI (35)N 83
என் விதி யாழ்ப்பாணத்தில் வசிக்கும் சி. சிவஞானசத்தரம் அவர்களால்
எஸ். வத்யல் உள்ள சிறித்திரன் அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பெற்றது.